اٰیاتها ١١١ (١٧) سُوْرَةُ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ مَكِّیَّةٌ (٥٠) رکوعاتها ١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ مِنْ
اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ۝١ وَاٰتَیْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ
دُوْنِیْ وَكِیْلًا ۝٢ ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
عَبْدًا شَكُوْرًا ۝٣ وَقَضَیْنَآ اِلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ فِی
الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِیْرًا ۝٤ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ
عِبَادًا لَّنَآ اُولِیْ بَاْسٍ شَدِیْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّیَارِ ؕ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ۝٥ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَیْهِمْ
وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِیْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا ۝٦

સૂરતુલ બની ઇસ્રાઈલ

મક્કી હૈ, ઇસમેં ૧૧૧ આયતેં ઔર બારહ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો બહુત મેહરબાન રહમવાલા

સુબ્હાનલ લઝી અસ્રા બિ-અબ્દિહી
પાકી હૈ ઉસે જો અપને બન્દેકો રાતોરાત લે ગયા

લયલમ મિનલ મસ્જિદિલ હરામિ
મસ્જિદે હરામ સે

ઇલલ મસ્જિદિલ અક્સલ લઝી
મસ્જિદે અક્સા તક જિસકે

બારક્ના હવ્-લહૂ લિ-નુરિ-યહૂ મિન
ગિરદા ગિર્દ હમને બરકત રખ્ખી કે હમ ઉસે અપની અઝીમ

આયાતિના ط ઇન્નહૂ હુવસ સમીઉલ બસીર ○ વ આ-તય્ના મૂસલ
નિશાનિયાં દિખાએં, બેશક વો સુનતા દેખતા હૈ. ઔર હમને મૂસા કો

કિતાબા વ જઅલ્નાહુ હુદલ લિ-બની ઇસ્રાઈલા અલ્લા તત્તખિઝૂ મિન
કિતાબ અતા ફરમાઈ ઔર ઉસે બની ઈસરાઈલ કે લિએ હિદાયત કિયા કે મેરે સિવા કિસીકો

દૂની વકીલા ὄ ઝુર્રિય્યતા મન હમલ્ના મઅ નૂહ ط ઇન્નહૂ કાના
કારસાઝ ન ઠેહરાઓ. અય ઉનકી ઔલાદ જિનકો હમને નૂહ કે સાથ સવાર કિયા, બેશક વો

અબ્દન શકૂરા ○ વ ક-દય્ના ઇલા બની ઇસ્રાઈલા ફિલ કિતાબિ
બળા શુક્રગુઝાર બન્દા થા. ઔર હમને બની ઈસરાઈલકો કિતાબમેં વહી ભેજી

લ-તુફસિદુન્ના ફિલ અરદિ મર્-રતય્નિ વ લ-તઅ્-લુન્ના ઉલુવ્વન કબીરા ○
કે ઝરૂર તુમ ઝમીન મેં દોબારા ફસાદ મચાઓગે ઔર ઝરૂર બળા ગુરૂર કરોગે.

ફ-ઇઝા જાઅ વઅ્દુ ઊલાહુમા બ-અસ્ના અ-લય્કુમ ઇબાદલ લના ઉલી
ફિર જબ ઉનમેં પેહલી બાર કા વા'દા આયા હમને તુમપર અપને બન્દે ભેજે

બઅ્-સિન શદીદિન ફ-જાસૂ ખિલાલદ દિયાર ط વ કાના વઅ્દમ
સખ્ત લળાઈ વાલે તો વો શેહરોં કે અન્દર તુમ્હારી તલાશ કો ઘુસે, ઔર યે એક વા'દા થા

મફઊલા ○ સુમ્મા ર-દદ્ના લ-કુમુલ કર્-રતા અ-લય્હિમ વ અમ્દદ્નાકુમ
જિસે પૂરા હોના થા. ફિર હમને ઉનપર ઉલટકર તુમ્હારા હમ્લા કર દિયા ઔર તુમકો

બિ-અમ્વાલિંવ્ વ બનીના વ જ-અલ્નાકુમ અક્સરા નફીરા ○
માલોં ઔર બેટોંસે મદદ દી ઔર તુમ્હારા જથ્થા બળ્હા દિયા.

إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتْبِيرًا ۝ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُّمْ
عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝ إِنَّ هَٰذَا
الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝ وَيَدْعُ الْإِنسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ
وَكَانَ الْإِنسَانُ عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝ وَكُلَّ

ઇન અહ્‌સન્તુમ અહ્‌સન્તુમ લિ-
અગર તુમ ભલાઈ કરોગે અપના ભલા કરોગે

અન્ફુસિકુમ ج વ ઇન અ-સઅ્-તુમ ફ-લહા ط
ઔર અગર બુરા કરોગે તો અપના,

ફ-ઇઝા જાઅ વઅ્-દુલ આખિ-રતિ લિ-યસૂઉ
ફિર જબ દૂસરી બાર કા વા'દા આયા કે દુશ્મન તુમ્હારા મુંહ

વુજૂ-હકુમ વ લિ-યદખુલુલ મસ્જિદ કમા
બિગાળ દેં ઔર મસ્જિદમેં દાખિલ હોં જૈસે

દ-ખલૂહુ અવ્વલ મર્-રતિંવ્ વ લિ-યુતબ્બિરૂ
પેહલી બાર દાખિલ હુએ થે ઔર જિસ ચીઝ પર કાબૂ પાએં

મા અ-લવ્ તત્બીરા ○ અસા રબ્બુકુમ અંય્
તબાહ કરકે બરબાદ કરદેં. કરીબ હૈ કે તુમ્હારા રબ

યર્-હ-મકુમ ج વ ઇન ઉત્તુમ ઉદ્ના ؎ વ જઅલ્ના જહન્નમ લિલ કાફિરીન
તુમપર રહમ કરે, ઔર અગર તુમ ફિર શરારત કરોતો હમ ફિર અઝાબ કરેંગે, ઔર હમને જહન્નમકો

હસીરા ○ ઇન્ન હાઝલ કુરઆન યહદી લિલ્લતી હિય અકવમુ વ યુબશ્શિરુલ
કાફિરોંકા કૈદખાના બનાયા હૈ. બેશક યે કુરઆન વો રાહ દિખાતા હૈ જો સબસે સીધી હૈ ઔર ખુશી સુનાતા હૈ

મુઅ્-મિનીનલ લઝીન યઅ્-મલૂનસ સાલિહાતિ અન્ન લહુમ અજરન
ઈમાન વાલોંકો જો અચ્છે કામ કરેં કે ઉનકે લિએ બળા સવાબ હૈ.

કબીરા ○ વ અન્નલ લઝીન લા યુઅ્-મિનૂન બિલ આખિ-રતિ અઅ્-તદ્ના
ઔર યે કે જો આખિરત પર ઈમાન નહીં લાતે હમને

લહુમ અઝાબન અલીમા ○ વ યદ્ઉલ ઇન્સાનુ બિશ શર્રિ દુઆ-અહૂ
દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ. ઔર આદમી બુરાઈ કી દુઆ કરતા હૈ જૈસે ભલાઈ માંગતા હૈ,

બિલ ખૈર ط વ કાનલ ઇન્સાનુ અજૂલા ○ વ જઅલ્નલ લય્લ વન્નહાર
ઔર આદમી બળા જલ્દબાઝ હૈ. ઔર હમને રાત ઔર દિનકો

આ-યતય્નિ ફ-મ-હવ્નો આ-યતલ લય્લિ વ જઅલ્નો આ-યતન નહારિ
દો નિશાનિયાં બનાયા તો રાતકી નિશાની મિટી હુઈ રખ્ખી ઔર દિન કી નિશાનિયાં

મુબ્સિ-રતલ લિ-તબ્તગૂ ફદ્‌લમ મિર રબ્બિકુમ વ લિ-તઅ્-લમૂ અ-દ-દસ
દિખાનેવાલી કે અપને રબકા ફઝલ તલાશ કરો ઔર બરસોંકી ગિન્તી

સિનીન વલ હિસાબ ط વ કુલ્લ શય્ઇન ફસ્સલ્નાહુ તફસીલા ○ વ કુલ્લ
ઔર હિસાબ જાનો, ઔર હમને હર ચીઝ ખૂબ જુદા જુદા ઝાહિર ફરમા દી. ઔર હર

إِنْسَانٍ أَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَنُخْرِجُ لَهٗ یَوْمَ
الْقِیٰمَةِ کِتٰبًا یَّلْقٰهُ مَنْشُوْرًا ۝ اِقْرَاْ کِتٰبَکَ ؕ کَفٰی
بِنَفْسِکَ الْیَوْمَ عَلَیْکَ حَسِیْبًا ۝ مَنِ اهْتَدٰی فَاِنَّمَا
یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ؕ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰی ؕ وَمَا کُنَّا مُعَذِّبِیْنَ
حَتّٰی نَبْعَثَ رَسُوْلًا ۝ وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِکَ قَرْیَةً
اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ
فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِیْرًا ۝ وَکَمْ اَهْلَکْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ
مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَکَفٰی بِرَبِّکَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًاۢ
بَصِیْرًا ۝ مَنْ کَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ
فِیْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِیْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ
یَصْلٰهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۝ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَ
سَعٰی لَهَا سَعْیَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِکَ کَانَ سَعْیُهُمْ

ઇન્સાનિન અલઝમ્નાહુ તાઇ-રહૂ
ઈન્સાન કી કિસ્મત હમને ઉસકે ગલે સે લગા દી,
ફી ઉનુકિહ ط વ નુખ્રિજુ લહૂ યવ્-મલ
ઔર ઉસકે લિએ કયામત કે દિન
કિયા-મતિ કિતાબંય્ યલ્કાહુ મન્શૂરા ○
એક નવિશ્તા નિકાલેંગે જિસે ખુલા હુવા પાએગા.
ઇક-રઅ્ કિતાબક ط કફા બિ-નફસિકલ
ફરમાયા જાએગા કે અપના નામા પઢ, આજ તૂ ખુદ હી
યવ્મ અ-લય્કા હસીબા ق મનિહ-તદા
અપના હિસાબ કરનેકો બહુત હૈ. જો રાહ પર આયા
ફ-ઇન્નમા યહ-તદી લિ-નફસિહ ج
વો અપને હી ભલે કો રાહ પર આયા,
વ મન દલ્લા ફ-ઇન્નમા યદિલ્લુ અ-લય્હા ط વલા તઝિરુ વાઝિ-રતુંવ્
ઔર જો બેહકા તો અપને હી બુરે કો બેહકા, ઔર કોઈ બોઝ ઉઠાનેવાલી જાન
વિઝ્રા ઉખ્રા ط વમા કુન્ના <u>મુઅઝ્ઝિબીના</u> હત્તા નબ્અસા રસૂલા ○
દૂસરે કા બોઝ ન ઉઠાએગી, ઔર હમ અઝાબ કરનેવાલે નહીં જબતક રસૂલ ન ભેજ લેં.
વ ઇઝા અ-રદ્નૉ અન નુહલિકા કર્-યતન અ-મર્ના મુત્રફીહા
ઔર જબ હમ કિસી બસ્તી કો હલાક કરના ચાહતે હૈં ઉસકે ખુશહાલોં પર અહકામ ભેજતે હૈં
ફ-ફ-સકૂ ફીહા ફ-હક્કા અ-લય્હલ કવ્લુ ફ-દમ્મર્નાહા તદમીરા ○
ફિર વો ઈસમેં બે-હુક્મી કરતે હૈં તો ઉસપર બાત પૂરી હો જાતી હૈ તો હમ ઉસે તબાહ કરકે બરબાદ કર દેતે હૈં.
વ કમ અહ-લક્ના મિનલ કુરૂનિ મિમ બઅ્-દિ નૂહ ط વ કફા બિ-રબ્બિકા
ઔર હમને કિતની હી સંગતેં નૂહ કે બાદ હલાક કર દીં, ઔર તુમ્હારા રબ કાફી હૈ
બિ-ઝુનૂબિ ઇબાદિહી ખબીરમ બસીરા ○ મન કાના યુરીદુલ આજિ-લતા
અપને બન્દોંકે ગુનાહોં સે ખબરદાર દેખને વાલા. જો યે જલ્દી વાલી ચાહે
અજ્જલ્ના લહૂ ફીહા મા નશાઉ લિ-મન નુરીદુ સુમ્મા જઅલ્ના લહૂ
હમ ઉસે ઈસમેં જલ્દ દેદેં જો ચાહેં જિસે ચાહેં ફિર ઉસકે લિએ
જહન્નમ ج યસ્લાહા મઝ્મૂમમ મદહૂરા ○ વ મન અરાદલ આખિ-રતા
જહન્નમ કરદેં કે ઉસમેં જાએ મઝમ્મત કિયા હુવા ધક્કે ખાતા. ઔર જો આખિરત ચાહે
વ સઆ લહા સઅ્-યહા વહુવા મુઅ્-મિનુન ફ-ઉલાઇકા કાના સઅ્-યુહુમ
ઔર ઉસકી સી કોશિશ કરે ઔર હો ઈમાન વાલા તો ઉન્હીંકી કોશિશ

مَشْكُوْرًا ۝ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ؕ
وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ
تَفْضِيْلًا ۝ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا
مَّخْذُوْلًا ۝ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا
فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا
كَرِيْمًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ۝ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ
بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ
لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ۝ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ
وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ۝ اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ
كَانُوْٓا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ۝

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ منزل ٤

મશ્કૂરા ○ કુલ્લન નુમિદ્દુ હાૅ-ઉલાઇ વ
ઠિકાને લગી. હમ સબકો મદદ દેતે હૈં ઉનકો ભી ઔર
હાૅ-ઉલાઇ મિન અ઼ત઼ાઇ રબ્બિક ط વમા
ઈનકો ભી તુમ્હારે રબ કી અતા સે, ઔર
કાના અ઼ત઼ાઉ રબ્બિકા મહ઼ઝ઼ૂરા ○ ઉન્ઝ઼ુર
તુમ્હારે રબ કી અતા પર રોક નહીં. દેખો
કય્ફા ફ઼દ્દ઼-દ઼લ્ના બઅ઼-દ઼હુમ અ઼લા બઅ઼-દ઼ ط
હમને ઉનમેં એક કો એક પર કૈસી બળાઈ દી,
વ લલ આખિ-રતુ અકબરુ દ-રજાતિંવ્
ઔર બેશક આખિરત દરજોંમેં સબસે બળી
વ અકબરુ તફ઼દ઼ીલા ○ લા તજ્અ઼લ
ઔર ફઝલ મેં સબસે આ'લા હૈ. અય સુનનેવાલે

મઅ઼લ્લાહિ ઇલાહન આ-ખરા ફ઼-તક઼્ઉદા મઝ઼્મૂમમ મખ્ઝ઼ૂલા ع વ ક઼દ઼ા
અલ્લાહકે સાથ દૂસરા ખુદા ન ઠેહરા કે તૂ બૈઠ રહેગા મઝમ્મત કિયા જાતા બેકસ. ઔર
રબ્બુકા અલ્લા તઅ઼-બુદૂ ઇલ્લૉ ઇય્યાહુ વ બિલ વાલિદય્નિ ઇહ઼્સાના ط ઇમ્મા
તુમ્હારે રબ ને હુકમ ફરમાયા કે ઉસકે સિવા કિસીકો ન પૂજો ઔર માં-બાપકે સાથ અચ્છા સુલૂક કરો, અગર
યબ્લુગન્ના ઇન્દકલ કિ-બરા અ-હ઼દુહુમૉ અવ્ કિલાહુમા ફલા તકુલ લહુમૉ
તેરે સામને ઉનમેં એક યા દોનોં બુળ્હાપે કો પહુંચ જાએં તો ઉનસે
ઉફ્ફિંવ્ વલા તન્હરહુમા વ કુલ લહુમૉ કવ્-લન કરીમા ○ વખ્ફિદ઼ લહુમા
હૂં ન કેહના ઔર ઉન્હેં ન ઝિળકના ઔર ઉનસે તા'ઝીમ કી બાત કેહના. ઔર ઉનકે લિએ
જનાહ઼ઝ઼ ઝ઼ુલ્લિ મિનર રહ઼-મતિ વ કુર રબ્બિર્-હ઼મ્હુમા કમા રબ્બયાની
આજિઝી કા બાઝૂ બિછા નરમદિલી સે ઔર અર્ઝ કર કે અય મેરે રબ તૂ ઈન દોનોંપર રહમ કર જૈસાકે ઈન દોનોંને મુઝે
સ઼ગીરા ع રબ્બુકુમ અઅ઼-લમુ બિમા ફી નુફૂસિકુમ ط ઇન તકૂનૂ સ઼ાલિહ઼ીના
છોટપનમેં પાલા. તુમ્હારા રબ ખૂબ જાનતા હૈ જો તુમ્હારે દિલોંમેં હૈ, અગર તુમ લાયક હુએ
ફ-ઇન્નહૂ કાના લિલ અવ્વાબીના ગફૂરા ○ વ આતિ ઝ઼લ કુર્બા હ઼ક઼્ક઼હૂ વલ
તો બેશક વો તૌબા કરનેવાલોં કો બખ્શનેવાલા હૈ. ઔર રિશ્તેદારોં કો ઉનકા હક દે ઔર
મિસ્કીના વબ્નસ સબીલિ વલા તુબઝ઼્ઝ઼િર તબ્ઝ઼ીરા ○ ઇન્નલ મુબઝ઼્ઝ઼િરીના
મિસકીન ઔર મુસાફિર કો ઔર ફુઝૂલ ન ઉળા. બેશક ઉળાનેવાલે
કાનૂ ઇખ્વાનશ શયાત઼ીન ط વ કાનશ શય્ત઼ાનુ લિ-રબ્બિહી કફૂરા ○
શૈતાનોં કે ભાઈ હૈં, ઔર શૈતાન અપને રબ કા બળા ના-શુકરા હૈ.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا
فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّیْسُوْرًا ۝ وَلَا تَجْعَلْ یَدَكَ مَغْلُوْلَةً
اِلٰی عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا
مَّحْسُوْرًا ۝ اِنَّ رَبَّكَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیَقْدِرُ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِیْرًۢا بَصِیْرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَوْلَادَكُمْ
خَشْیَةَ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِیَّاكُمْ ؕ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْاً كَبِیْرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰۤی اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ
وَسَآءَ سَبِیْلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَرَّمَ اللّٰهُ
اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِیِّهٖ
سُلْطٰنًا فَلَا یُسْرِفْ فِّی الْقَتْلِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ۝
وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْیَتِیْمِ اِلَّا بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ حَتّٰی
یَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْـُٔوْلًا ۝ وَاَوْفُوا الْكَیْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ

વ ઇમ્મા તુઅ-રિદન્ના અન્હુમુબ્-તિગાઅ
ઔર અગર તૂ ઉનસે મુંહ ફેરે
રહ-મતિમ મિર રબ્બિક તર્જૂહા ફ-કુલ
અપને રબકી રહમત કે ઈન્તેઝાર મેં જિસકી તુઝે ઉમ્મીદ હૈ તો
લહુમ કવ્-લમ મય્સૂરા ○ વલા તજ્અલ
ઉનસે આસાન બાત કેહ. ઔર
ય-દક મગ્લૂ-લતન ઇલા ઉનુકિક વલા
અપના હાથ અપની ગરદન સે બંધા હુવા ન રખ ઔર
તબ્સુત્હા કુલ્લલ બસ્તિ ફ-તકઉદ મલૂમમ
ન પૂરા ખોલ દે કે તૂ બૈઠ રહે મલામત કિયા હુવા
મહ્સૂરા ○ ઇન્ન રબ્બક યબ્સુતુર રિઝ્ક
થકા હુવા. બેશક તુમ્હારા રબ જિસે ચાહે રિઝક કુશાદા
લિ-મંય્ યશાઉ વ યક્દિર ؕ ઇન્નહૂ કાન બિ-ઇબાદિહી ખબીરમ બસીરા ○
દેતા ઔર કસતા હૈ, બેશક વો અપને બન્દોંકો ખૂબ જાનતા દેખતા હૈ.
વલા તક્તુલૂ અવ્લા-દકુમ ખશ્યત ઇમ્લાક ؕ નહ્નુ નર્ઝુકુહુમ વ
ઔર અપની ઔલાદ કો કત્લ ન કરો મુફલિસી કે ડર સે, હમ ઉન્હેં ભી રિઝક દેંગે ઔર
ઇય્યાકુમ ؕ ઇન્ન કત્લહુમ કાન ખિત્અન કબીરા ○ વલા તક્-રબુઝ ઝિનો
તુમ્હેં ભી, બેશક ઉનકા કત્લ બળી ખતા હૈ. ઔર બદકારી કે પાસ ન જાઓ
ઇન્નહૂ કાન ફાહિશહ ؕ વ સાઅ સબીલા ○ વલા તક્તુલુન નફ-સલ
બેશક વો બે-હયાઈ હૈ, ઔર બહુત હી બુરી રાહ. ઔર કોઈ જાન
લતી હર્-રમલ્લાહુ ઇલ્લા બિલ હક્ક ؕ વ મન કુતિલ મઝ્લૂમન ફ-કદ
જિસકી હુરમત અલ્લાહ ને રખ્ખી હૈ નાહક ન મારો, ઔર જો નાહક ન મારા જાએ તો બેશક
જઅલ્ના લિ-વલિય્યિહી સુલ્તાનન ફલા યુસ્રિફ ફિલ કત્લ ؕ ઇન્નહૂ કાન
હમને ઉસકે વારિસકો કાબૂ દિયા હૈ તો વો કત્લમેં હદ સે ન બળ્હે, ઝરૂર ઉસકી
મન્સૂરા ○ વલા તક્-રબૂ માલલ યતીમિ ઇલ્લા બિલ્લતી હિય અહ્-સનુ
મદદ હોની હૈ. ઔર યતીમકે માલકે પાસ ન જાઓ મગર ઉસ રાહસે જો સબસે ભલી હૈ
હત્તા યબ્લુગ અશુદ્-દહ ۖ વ અવ્ફૂ બિલ અહદિ ۚ ઇન્નલ અહ્દ કાન
યહાં તક કે વો અપની જવાની કો પહુંચે ઔર અહદ પૂરા કરો બેશક અહદ સે
મસ્ઊલા ○ વ અવ્ફુલ કય્લ ઇઝા કિલ્તુમ વ ઝિનૂ બિલ કિસ્તાસિલ
સવાલ હોના હૈ. ઔર માપો તો પૂરા માપો ઔર બરાબર તરાઝૂ સે તૌલો,

الْمُسْتَقِيْمِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۝ وَلَا تَقْفُ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ
كُلُّ اُولٰۗىِٕكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي
الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُوْلًا ۝ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوْهًا ۝ ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۭ
وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰـهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا
مَّدْحُوْرًا ۝ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ
الْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۭ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا
نُفُوْرًا ۝ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا
لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۝ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ

મુસ્તકીમ ط ઝાલિકા ખયરુંવ્ વ અહ-સનુ
યે બેહતર હૈ ઔર ઈસકા અન્જામ અચ્છા.

તઅ-વીલા ○ વલા તક્ફુ મા લયસા લકા
ઔર ઉસ બાતકે પીછે ન પળ જિસકા તુઝે

બિહી ઇલ્મ ط ઇન્નસ સમ્આ વલ બ-સરા
ઈલ્મ નહીં, બેશક કાન ઔર આંખ

વલ ફુઆદા કુલ્લુ ઉલાઇકા કાના અન્હુ
ઔર દિલ ઈન સબસે

મસઊલા ○ વલા તમ્શિ ફિલ અરદિ
સવાલ હોના હૈ. ઔર ઝમીનમેં ઈતરાતા ન ચલ

મ-રહા ج ઇન્નકા લન તખ્રિકલ અરદા
બેશક હરગિઝ ઝમીન ન ચીર ડાલેગા

વ લન તબ્લુગલ જિબાલા તૂલા ○ કુલ્લુ ઝાલિકા કાના સચ્યિઉહૂ ઇન્દા
ઔર હરગિઝ બુલન્દી મેં પહાળોંકો ન પહુંચેગા. યે જો કુછ ગુઝરા ઈનમેંકી બુરી બાત

રબ્બિકા મક્રૂહા ○ ઝાલિકા મિમ્મા અવ્હા ઇ-લયકા રબ્બુકા મિનલ
તેરે રબકો ના-પસન્દ હૈ. યે ઉન વહિયોં મેંસે હૈ જો તુમ્હારે રબ ને તુમ્હારી તરફ ભેજી

હિક્મહ ط વલા તજઅલ મઅલ્લાહિ ઇલાહન આ-ખરા ફ-તુલ્કા ફી
હિક્મત કી બાતેં, ઔર અય સુનને વાલે અલ્લાહકે સાથ દૂસરા ખુદા ન ઠેહરા કે તૂ

જહન્નમા મલૂમમ મદહૂરા ○ અ-ફ-અસ્ફાકુમ રબ્બુકુમ બિલ બનીના
જહન્નમ મેં ફેંકા જાએગા તા'ને પાતા ધક્કે ખાતા. ક્યા તુમ્હારે રબ ને તુમકો બેટે ચુન દિએ

વત્ત-ખઝા મિનલ મલાઇ-કતિ ઇનાસા ط ઇન્નકુમ લ-તકૂલૂના કવ્-લન
ઔર અપને લિએ ફરિશ્તોંસે બેટિયાં બનાઈ, બેશક તુમ બળા બોલ બોલતે હો.

અઝીમા ع વ લ-કદ સર્-રફના ફી હાઝલ કુરઆનિ લિ-યઝ્ઝક-કરૂ ط
ઔર બેશક હમને ઈસ કુરઆન મેં તરહ તરહ સે બયાન ફરમાયા કે વો સમઝેં,

વમા યઝીદુહુમ ઇલ્લા નુફૂરા ○ કુલ લવ્ કાના મ-અહૂ આલિ-હતુન કમા
ઔર ઈસસે ઉન્હેં નહીં બળ્હતી મગર નફરત. તુમ ફરમાઓ અગર ઉસકે સાથ ઔર ખુદા હોતે જૈસા

યકૂલૂના ઇઝલ લબ્તગવ્ ઇલા ઝિલ અરશિ સબીલા ○ સુબ્હા-નહૂ વ
યે બકતે હૈં જબતો વો અર્શ કે માલિક કી તરફ કોઈ રાહ ઢૂંડ નિકાલતે. ઉસે પાકી ઔર

તઆલા અમ્મા યકૂલૂના ઉલુવ્વન કબીરા ○ તુસબ્બિહુ લહુસ સમાવાતુસ
બરતરી ઉનકી બાતોં સે બળી બરતરી. ઉસકી પાકી બોલતે હૈં સાતોં આસમાન

السَّبۡعُ وَالۡاَرۡضُ وَمَنۡ فِيۡهِنَّ ؕ وَاِنۡ مِّنۡ شَىۡءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمۡدِهٖ وَلٰـكِنۡ لَّا تَفۡقَهُوۡنَ تَسۡبِيۡحَهُمۡ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
حَلِيۡمًا غَفُوۡرًا ۝٤٤ وَاِذَا قَرَاۡتَ الۡقُرۡاٰنَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ
وَبَيۡنَ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسۡتُوۡرًا ۝٤٥
وَّجَعَلۡنَا عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ اَكِنَّةً اَنۡ يَّفۡقَهُوۡهُ وَفِىۡۤ اٰذَانِهِمۡ
وَقۡرًا ؕ وَاِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِى الۡقُرۡاٰنِ وَحۡدَهٗ وَلَّوۡا عَلٰٓى
اَدۡبَارِهِمۡ نُفُوۡرًا ۝٤٦ نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُوۡنَ بِهٖۤ اِذۡ
يَسۡتَمِعُوۡنَ اِلَيۡكَ وَاِذۡ هُمۡ نَجۡوٰٓى اِذۡ يَقُوۡلُ الظّٰلِمُوۡنَ
اِنۡ تَتَّبِعُوۡنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسۡحُوۡرًا ۝٤٧ اُنۡظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُوۡا
لَـكَ الۡاَمۡثَالَ فَضَلُّوۡا فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ سَبِيۡلًا ۝٤٨
وَقَالُوۡۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبۡعُوۡثُوۡنَ
خَلۡقًا جَدِيۡدًا ۝٤٩ قُلۡ كُوۡنُوۡا حِجَارَةً اَوۡ حَدِيۡدًا ۝٥٠ اَوۡ
خَلۡقًا مِّمَّا يَكۡبُرُ فِىۡ صُدُوۡرِكُمۡ ۚ فَسَيَقُوۡلُوۡنَ مَنۡ يُّعِيۡدُنَا ؕ

સબ્ઉ વલ અરદુ વ મન ફીહિન્ન ؕ વ ઇમ
ઔર ઝમીન ઔર જો કોઈ ઇનમેં હૈં, ઔર
મિન શયઇન ઇલ્લા યુસબ્બિહુ બિ-હમ્દિહી
કોઈ ચીઝ નહીં જો ઉસે સરાહતી હોઈ ઉસકી પાકી ન બોલે
વ લાકિલ લા તફ-કહૂના તસ્બી-હહુમ ؕ
હાં, તુમ ઉનકી તસબીહ નહીં સમઝતે,
ઇન્નહૂ કાના હલીમન ગફૂરા O વ ઇઝા
બેશક વો હિલ્મ વાલા બખ્શને વાલા હૈ. ઔર અય મહબૂબ
ક-રઅ-તલ કુરઆના જઅલ્ના બય્-નકા
તુમને કુરઆન પઢા હમને તુમપર
વ બય્-નલ લઝીના લા યુઅ-મિનૂના બિલ
ઔર ઉનમેં કે આખિરત પર ઈમાન નહીં લાતે
આખિ-રતિ હિજાબમ મસ્તૂરા ۝ વ જઅલ્ના અલા કુલૂબિહિમ અકિન્નતન
એક છુપા હુવા પરદા કર દિયા. ઔર હમને ઉનકે દિલોં પર ગિલાફ ડાલ દિએ હૈં
અંય્ યફ-કહૂહુ વ ફી આઝાનિહિમ વકરા ؕ વ ઇઝા ઝકર્તા રબ્બકા ફિલ
કે ઈસે ન સમઝેં ઔર ઉનકે કાનોંમેં ટેંટ, ઔર જબ તુમ કુરઆન મેં અપને અકેલે રબ કી
કુરઆનિ વહ્-દહૂ વલ્લવ્ અલા અદબારિહિમ નુફૂરા O નહ્નુ અઅ્-લમુ
યાદ કરતે હો વો પીઠ ફેરકર ભાગતે હૈં નફરત કરતે. હમ ખૂબ જાનતે હૈં
બિમા યસ્તમિઊના બિહી ઇઝ યસ્તમિઊના ઇ-લય્કા વ ઇઝ હુમ નજ્વા
જિસલિએ વો સુનતે હૈં જબ તુમ્હારી તરફ કાન લગાતે હૈં ઔર જબ આપસમેં મશવરા કરતે હૈં
ઇઝ યકૂલુઝ ઝાલિમૂના ઇન તત્તબિઊના ઇલ્લા રજુલમ મસ્હૂરા O ઉન્ઝુર
જબકે ઝાલિમ કેહતે હૈં તુમ પીછે નહીં ચલે મગર એક ઐસે મર્દ કે જિસપર જાદૂ હુવા. દેખો
કય્ફા દ-રબૂ લ-કલ અમ્સાલા ફ-દલ્લૂ ફલા યસ્તતીઊના સબીલા O
ઉન્હોંને તુમ્હેં કૈસી તશબીહેં દીં તો ગુમરાહ હુએ કે રાહ નહીં પા સકતે.
વ કાલૂ અ-ઇઝા કુન્ના ઇઝામંવ્ વ રુફાતન અ-ઇન્ના લ-મબ્ઊસૂના
ઔર બોલે ક્યા જબ હમ હડ્ડિયાં ઔર રેઝા રેઝા હો જાએંગે ક્યા સચમુચ
ખલ્કન જદીદા O કુલ કૂનૂ હિજા-રતન અવ્ હદીદા ۝ અવ્ ખલ્કમ
નએ બનકર ઉઠેંગે. તુમ ફરમાઓ કે પથ્થર યા લોહા હો જાઓ. યા ઔર કોઈ મખ્લૂક
મિમ્મા યકબુરુ ફી સુદૂરિકુમ ج ફ-સ-યકૂલૂના મંય્ યુઈદુના ؕ
જો તુમ્હારે ખયાલ મેં બળી હો તો અબ કહેંગે હમેં કૌન ફિર પૈદા કરેગા,

قُلِ الَّذِیْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَیُنْغِضُوْنَ اِلَیْكَ
رُءُوْسَهُمْ وَ یَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ؕ قُلْ عَسٰۤى اَنْ یَّكُوْنَ
قَرِیْبًا ﴿٥١﴾ یَوْمَ یَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِیْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَ تَظُنُّوْنَ
اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿٥٢﴾ وَ قُلْ لِّعِبَادِیْ یَقُوْلُوا الَّتِیْ
هِیَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ یَنْزَغُ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ
كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِیْنًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ
اِنْ یَّشَاْ یَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ یَّشَاْ یُعَذِّبْكُمْ ؕ وَ مَاۤ اَرْسَلْنٰكَ
عَلَیْهِمْ وَكِیْلًا ﴿٥٤﴾ وَ رَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ ؕ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِیّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ
وَّ اٰتَیْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ
دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لَا تَحْوِیْلًا ﴿٥٦﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ یَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ
الْوَسِیْلَةَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ وَ یَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَ یَخَافُوْنَ

કુલિલ્લઝી ફ-ત-રકુમ અવ્વલ મર્-રહ ج
તુમ ફરમાઓ વહી જિસને તુમ્હેં પેહલી બાર પૈદા કિયા
ફ-સયુન્ગિદૂન ઇલય્ક રુઊ-સહુમ વ
તો અબ તુમ્હારી તરફ મસ્ખરગી સે સર હિલાકર
યકૂલૂન મતા હૂ ط કુલ અસા અંય્ યકૂન
કહેંગે યે કબ હૈ? તુમ ફરમાઓ શાયદ
કરીબા ○ યવ્મ યદઊકુમ ફ-તસ્તજીબૂન
નઝદીક હી હો. જિસ દિન વો તુમ્હેં બુલાએગા તો તુમ
બિ-હમ્દિહી વ તઝુન્નૂન ઇલ્ લબિસ્તુમ
ઉસકી હમ્દ કરતે ચલે આઓગે ઔર સમઝોગે કે ન રહે થે
ઇલ્લા કલીલા ○ વ કુલ લિ-ઇબાદી
મગર થોડા. ઔર મેરે બન્દોંસે ફરમાઓ
યકૂલુલ લતી હિય અહસન ط ઇન્નશ શયતાન યન્ઝગુ બય્-નહુમ ط
વો બાત કહેં જો સબસે અચ્છી હો, બેશક શૈતાન ઉનકે આપસમેં ફસાદ ડાલ દેતા હૈ
ઇન્નશ શય્તાન કાન લિલ ઇન્સાનિ અદુવ્વમ મુબીના ○ રબ્બુકુમ
બેશક શૈતાન આદમી કા ખુલા દુશ્મન હૈ. તુમ્હારા રબ
અઅ-લમુ બિકુમ ط ઇંય્ ય-શઅ્ યર્હમ્કુમ અવ્ ઇંય્ ય-શઅ્
તુમ્હેં ખૂબ જાનતા હૈ, વો ચાહે તો તુમપર રહમ કરે, ચાહે
યુઅઝ્ઝિબ્કુમ ط વમા અર્સલ્નાક અ-લય્હિમ વકીલા ○ વ રબ્બુક
તો તુમ્હેં અઝાબ કરે. ઔર હમને તુમકો ઉનપર કળોળા બનાકર ન ભેજા. ઔર તુમ્હારા રબ
અઅ-લમુ બિ-મન ફિસ્સમાવાતિ વલ અર્દ ط વ લ-કદ ફદ્-દલ્ના બઅ-દન
ખૂબ જાનતા હૈ જો કોઈ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં, ઔર બેશક હમને નબિયોંમેં એક કો
નબિય્યીન અલા બઅ-દિંવ્ વ આ-તય્ના દાવૂદ ઝબૂરા ○ કુલિદ-ઉલ લઝીન
એક પર બળાઈ દી ઔર દાઊદ કો ઝબૂર અતા ફરમાઈ. તુમ ફરમાઓ પુકારો ઉન્હેં
ઝઅમ્તુમ મિન દૂનિહી ફલા યમ્લિકૂન કશ્ફદ દુર્રિ અન્કુમ વલા
જિનકો અલ્લાહકે સિવા ગુમાન કરતે હો તો વો ઈખ્તિયાર નહીં રખતે તુમસે તકલીફ દૂર કરને ઔર
તહ્વીલા ○ ઉલાઇકલ લઝીન યદઊન યબ્તગૂન ઇલા રબ્બિહિમુલ
ન ફેર દેને કા. વો મકબૂલ બન્દે જિન્હેં યે કાફિર પૂજતે હૈં વો આપ હી અપને રબ કી તરફ
વસી-લત અય્યુહુમ અક્-રબુ વ યર્જૂન રહ-મ-તહૂ વ યખાફૂન
વસીલા ઢૂંડતે હૈં કે ઉનમેં કૌન ઝિયાદા મુકર્રબ હૈ ઉસકી રહમત કી ઉમ્મીદ રખતે ઔર ઉસકે અઝાબ સે ડરતે હૈં

عَذَابَهٗ ۚ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ۝٥٧ وَاِنْ مِّنْ
قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا
عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝٥٨
وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا
الْاَوَّلُوْنَ ۭ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ۭ
وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ۝٥٩ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ
رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۭ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ
اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ
وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝٦٠ وَاِذْ قُلْنَا
لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ
ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝٦١ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ
كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٦٢ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

અઝાબહ ۚ ઇન્ના અઝાબા રબ્બિકા કાના
બેશક તુમ્હારે રબ કા અઝાબ
મહઝૂરા ○ વ ઇમ મિન ક્રર્-યતિન
ડર કી ચીઝ હૈ. ઔર કોઈ બસ્તી નહીં
ઇલ્લા નહ્નુ મુહલિકૂહા કબ્લા યવ્મિલ
મગર યે કે હમ ઉસે રોઝે
કિયા-મતિ અવ્ મુઅઝ્ઝિબૂહા અઝાબન
કયામત સે પેહલે નેસ્ત કર દેંગે યા ઉસે સખ્ત અઝાબ
શદીદા ۚ કાના ઝાલિકા ફિલ કિતાબિ
દેંગે. યે કિતાબ મેં
મસ્તૂરા ○ વમા મ-ન-અના અન
લિખા હુવા હૈ. ઔર હમ
નુર્સિલા બિલ આયાતિ ઇલ્લા અન કઝ્-ઝબા બિહલ અવ્વલૂન ۚ વ
ઐસી નિશાનિયાં ભેજને સે યૂંહી બાઝ રહે કે ઉન્હેં અગલોંને ઝુટલાયા, ઔર
આ-તય્ના સમૂદન ના-કતા મુબ્સિ-રતન ફ-ઝ-લમૂ બિહા ۚ વમા નુરસિલુ
હમને સમૂદ કો નાકા દિયા આંખેં ખોલને કો તો ઉન્હોંને ઉસપર ઝુલ્મ કિયા, ઔર હમ
બિલ આયાતિ ઇલ્લા તખ્વીફા ○ વ ઇઝ કુલ્ના લકા ઇન્ના રબ્બકા અહાતા
ઐસી નિશાનિયાં નહીં ભેજતે મગર ડરાને કો. ઔર જબ હમને તુમસે ફરમાયા કે સબ લોગ તુમ્હારે
બિન્નાસ ۚ વમા જ-અલ્નર રુઅ્-યલ લતી અ-રય્નાકા ઇલ્લા ફિત્નતલ
રબ કે કાબૂ મેં હૈં, ઔર હમને ન કિયા વો દિખાવા જો તુમ્હેં દિખાયા થા મગર લોગોંકી આઝમાઈશ કો
લિન્નાસિ વશ શ-જ-રતલ મલઊ-નતા ફિલ કુરઆન ۚ વ નુખવ્વિફુહુમ ۙ
ઔર વો પેળ જિસપર કુરઆન મેં લા'નત હૈ, ઔર હમ ઉન્હેં ડરાતે હૈં
ફમા યઝીદુહુમ ઇલ્લા તુગ્યાનન કબીરા ۝ વ ઇઝ કુલ્ના લિલ
તો ઉન્હેં નહીં બળ્હતી મગર બળી સરકશી. ઔર યાદ કરો જબ હમને
મલાઇ-કતિસ્જુદૂ લિ-આ-દમા ફ-સ-જદૂ ઇલ્લા ઇબ્લીસ ۚ કાલા અ-અસ્જુદુ
ફરિશ્તોં કો હુકમ દિયા કે આદમ કો સજદા કરો તો ઉન સબને સજદા કિયા સિવા ઇબ્લીસ કે, બોલા ક્યા
લિ-મન ખ-લક્તા તીના ۝ કાલા અ-ર-અય્-તકા હાઝલ લઝી કર્રમ્તા
મૈં ઉસે સજદા કરૂં જિસે તૂને મિટ્ટી સે બનાયા. બોલા દેખ તૂ જો યે તૂને મુઝસે મુઅઝ-ઝઝ રખ્ખા
અલય્યા ۡ લ-ઇન અખ્ખર-તનિ ઇલા યવ્મિલ કિયા-મતિ લ-અહ-તનિકન્ના
અગર તૂને મુઝે કયામત તક મોહલત દી તો ઝરૂર મૈં ઉસકી ઔલાદ કો પીસ ડાલૂંગા
ઝુર્રિય્ય-તહૂ ઇલ્લા કલીલા ○ કાલઝ્-હબ ફ-મન તબિ-અકા મિન્હુમ
મગર થોળા. ફરમાયા દૂર હો તો ઉનમેં જો તેરી પૈરવી કરેગા

فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ
اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ
عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي
لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن
تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ
وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ
الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا

ફ-ઈન્ના જહન્નમા જઝાઉકુમ જઝાઅમ
તો બેશક સબકા બદલા જહન્નમ હૈ
મવ્ફૂરા ○ વસ્તફઝિઝ્ મનિસ-ત-ત્રઅ-તા
ભરપૂર સઝા. ઔર ડગા દે ઉનમેંસે જિસપર કુદરત પાએ
મિન્હુમ બિ-સવ્તિક વ અજિલબ
અપની આવાઝ સે ઔર ઉનપર લામ બાંધ લા
અ-લય્હિમ બિ-ખય્લિક વ રજિલિક વ
અપને સવારોં ઔર અપને પયાદોં કા ઔર
શારિક્હુમ ફિલ અમ્વાલિ વલ અવ્લાદિ
ઉનકા સાઝી હો માલોં ઔર બચ્ચોં મેં
વ ઇદહુમ ⅎ વમા યઇદુહુમુશ શય્તાનુ
ઔર ઉન્હેં વા'દા દે, ઔર શૈતાન ઉન્હેં વા'દા નહીં દેતા
ઇલ્લા ગુરૂરા ○ ઇન્ના ઇબાદી લય્સ લક અ-લય્હિમ સુલ્તાન ⅎ
મગર ફરેબ સે. બેશક જો મેરે બન્દે હૈં ઉનપર તેરા કુછ કાબૂ નહીં,
વ કફા બિ-રબ્બિક વકીલા ○ રબ્બુકુમુલ લઝી યુઝ્જી લ-કુમુલ ફુલ્ક
ઔર તેરા રબ કાફી હૈ કામ બનાને કો. તુમ્હારા રબ વો હૈ કે તુમ્હારે લિએ દરિયા મેં કશ્તી રવાં કરતા હૈ
ફિલ બહરિ લિ-તબ્તગૂ મિન ફદ્લિહ ⅎ ઇન્નહૂ કાન બિકુમ રહીમા ○
કે તુમ ઉસકા ફઝલ તલાશ કરો, બેશક વો તુમપર મેહરબાન હૈ.
વ ઇઝા મસ્સકુમુદ દુર્રુ ફિલ બહરિ દલ્લ મન તદઊન ઇલ્લા ઇય્યાહ ᒧ
ઔર જબ તુમ્હેં દરિયા મેં મુસીબત પહુંચતી હૈ તો ઉસકે સિવા જિન્હેં પૂજતે હૈં સબ ગુમ હો જાતે હૈં
ફ-લમ્મા નજ્જાકુમ ઇલલ બર્રિ અઅ-રદ્તુમ ⅎ વ કાનલ ઇન્સાનુ કફૂરા ○
ફિર જબ વો તુમ્હેં ખુશ્કી કી તરફ નજાત દેતા હૈ તો મુંહ ફેર લેતે હો, ઔર ઈન્સાન બળા નાશુકરા હૈ.
અ-ફ-અમિન્તુમ અંય્ યખ્સિફ બિકુમ જાનિબલ બર્રિ અવ્ યુરસિલ
ક્યા તુમ ઈસસે નિડર હુએ કે વો ખુશ્કી હી કા કોઈ કિનારા તુમ્હારે સાથ ધંસા દે યા
અ-લય્કુમ હાસિબન સુમ્મ લા તજિદૂ લકુમ વકીલા ○ અમ
તુમપર પથરાવ ભેજે ફિર અપના કોઈ હિમાયતી ન પાઓ. યા
અમિન્તુમ અંય્ યુઈ-દકુમ ફીહિ તા-રતન ઉખ્રા ફ-યુરસિલ અ-લય્કુમ
ઈસસે નિડર હુએ કે તુમ્હેં દોબારા દરિયા મેં લે જાએ ફિર તુમપર
કાસિફમ મિનર રીહિ ફ-યુગ્રિ-કકુમ બિમા ક-ફરતુમ ᒣ સુમ્મ લા
જહાઝ તોળનેવાલી આંધી ભેજે તો તુમકો તુમ્હારે કુફ્ર કે સબબ ડુબો દે ફિર
તજિદૂ લકુમ અ-લય્ના બિહી તબીઆ ○ વ લ-કદ કર્રમ્ના
અપને લિએ કોઈ ઐસા ન પાઓ કે ઉસપર હમારા પીછા કરે. ઔર બેશક હમને

بَنِيْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيْلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ
اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ وَلَا
يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝ وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي
الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ۝ وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ
عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ
وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ۝ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ
تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيْلًا ۝ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ
الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۝
وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ
مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ سُنَّةَ
مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

બની આ-દમ। વ હમલ્નાહુમ ફિલ બર્રિ
ઔલાદે આદમ કો ઇઝ્ઝત દી ઔર ઉનકો ખુશકી
વલ બહરિ વ ર-ઝક્નાહુમ મિનત્
ઔર તરી મેં સવાર કિયા ઔર ઉનકો
તય્યિબાતિ વ ફદ્-દલ્નાહુમ અલા
સુથરી ચીઝેં રોઝી દીં ઔર ઉનકો
કસીરિમ મિમ્મન ખ-લક્ના તફદીલા ۝
અપની બહુત મખ્લૂક સે અફઝલ કિયા.
યવ્મા નદઊ કુલ્લા ઉનાસિમ
જિસદિન હમ હર જમાઅત કો
બિ-ઇમામિહિમ ۚ ફ-મન ઊતિય।
ઉસકે ઇમામ કે સાથ બુલાએંગે, તો જો
કિતા-બહૂ બિ-યમીનિહી ફ-ઉલાઇકા યક્-રઊના કિતા-બહુમ વલા
અપના નામા દાહિને હાથમેં દિયા ગયા યે લોગ અપના નામા પઢેંગે ઔર
યુઝ્-લમૂના ફતીલા ۝ વ મન કાના ફી હાઝિહી અઅ્મા ફ-હુવા ફિલ
તાગેભર ઉનકા હક ન દબાયા જાએગા. ઔર જો ઇસ ઝિન્દગી મેં અન્ધા હો વો
આખિ-રતિ અઅ્મા વ અદલ્લુ સબીલા ۝ વ ઇન કાદૂ લ-યફતિનૂ-નકા
આખિરત મેં અન્ધા હે ઔર ઔરભી ઝિયાદા ગુમરાહ. ઔર વો તો કરીબ થા કે તુમ્હેં કુછ લગ્ઝિશ દેતે
અનિલ લઝી અવ્-હય્નો ઇ-લય્કા લિ-તફ-તરિયા અ-લય્ના ગય્-રહ ۖ
હમારી વહી સે જો હમને તુમકો ભેજી કે તુમ હમારી તરફ કુછ ઔર નિસબત કર દો,
વ ઇઝલ લત્ત-ખઝૂકા ખલીલા ۝ વ લવ્લા અન સબ્બત્નાકા લ-કદ
ઔર ઐસા હોતા તો વો તુમકો અપના ગેહરા દોસ્ત બના લેતે. ઔર અગર હમ તુમ્હેં સાબિત કદમ ન રખતે તો
કિત્તા તર્-કનુ ઇ-લય્હિમ શય્અન કલીલા ۝ ઇઝલ લ-અ-ઝક્નાકા
કરીબ થા કે તુમ ઉનકી તરફ કુછ થોળા સા ઝુકતે. ઔર ઐસા હોતા તો હમ તુમકો
દિઅ્-ફલ હયાતિ વ દિઅ્-ફલ મમાતિ સુમ્મા લા તજિદુ લકા અ-લય્ના
દૂની ઉમ્ર ઔર દોચન્દ મૌત કા મઝા દેતે ફિર તુમ હમારે મુકાબિલ અપના કોઈ મદદગાર ન પાતે.
નસીરા ۝ વ ઇન કાદૂ લ-યસ્તફિઝ્ઝૂ-નકા મિનલ અરદિ લિ-યુખ્રિજૂકા
ઔર બેશક કરીબ થા કે વો તુમ્હેં ઇસ ઝમીન સે ડગા દેં કે તુમ્હેં ઇસસે બાહર કરદેં
મિન્હા વ ઇઝલ લા યલ્બસૂના ખિલા-ફકા ઇલ્લા કલીલા ۝ સુન્નતા
ઔર ઐસા હોતા તો વો તુમ્હારે પીછે ન ઠહેરતે મગર થોળા. દસ્તૂર
મન કદ અર્સલ્ના કબ્લકા મિર રુસુલિના વલા તજિદુ લિ-સુન્નતિના
ઉનકા જો હમને તુમસે પેહલે રસૂલ ભેજે ઔર તુમ હમારા કાનૂન બદલતા ન પાઓગે.

تَحْوِيْلًا ۝٧٧ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ
وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۭ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ۝٧٨ وَمِنَ
الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ڰ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ۝٧٩ وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ
لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝٨٠ وَقُلْ جَاۗءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
الْبَاطِلُ ۭ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ۝٨١ وَنُنَزِّلُ مِنَ
الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيْدُ
الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ۝٨٢ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَي الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَـــُٔوْسًا ۝٨٣
قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰي شَاكِلَتِهٖ ۭ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ
هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ۝٨٤ۧ وَيَسْـَٔــلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ۭ قُلِ
الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٨٥

તહવીલા ૮ અકિમિસ સલાતા લિ-દુલૂકિશ
નમાઝ કાઈમ રખ્ખો સૂરજ ઢલને સે

શમ્સિ ઇલા ગ-સકિલ લય્લિ વ
રાતકી અન્ધેરી તક ઔર

કુર્આનલ ફજર ♭ ઇન્ના કુર્આનલ
સુબહ કા કુરઆન, બેશક સુબહ કે કુરઆન મેં

ફજ્રિ કાના મશ્હૂદા ○ વ મિનલ લય્લિ
ફરિશ્તે હાઝિર હોતે હૈં. ઔર રાતકે કુછ હિસ્સે મેં

ફ-ત-હજ્જદ બિહી નાફિ-લતલ લક ૮
તહજ્જુદ કરો યે ખાસ તુમ્હારે લિએ ઝિયાદા હૈ,

અસા અંય્ યબ્અ-સક રબ્બુક મકામમ
કરીબ હૈ કે તુમ્હેં તુમ્હારા રબ ઐસી જગહ ખળા કરે જહાં સબ

મહ્મૂદા ○ વ કુર રબ્બિ અદખિલ્ની મુદ્-ખલ સિદકિંવ્ વ અખ્રિજ્ની
તુમ્હારી હમ્દ કરેં. ઔર યૂં અર્ઝ કરો કે અય મેરે રબ મુઝે સચ્ચી તરહ દાખિલ કર ઔર સચ્ચી

મુખ્રજા સિદકિંવ્ વજઅલ્લી મિલ લદુન્કા સુલ્તાનન નસીરા ○
તરહ બાહર લે જા ઔર મુઝે અપની તરફ સે મદદગાર ગલબા દે.

વ કુલ જા-અલ હક્કુ વ ઝ-હ-કલ બાતિલ ♭ ઇન્નલ બાતિલા કાના ઝહૂકા ○
ઔર ફરમાઓ કે હક આયા ઔર બાતિલ મિટ ગયા બેશક બાતિલ કો મિટના હી થા.

વ નુનઝ્ઝિલુ મિનલ કુરઆનિ મા હુવા શિફાઉંવ્ વ રહ-મતુલ લિલ
ઔર હમ કુરઆન મેં ઉતારતે હૈં વો ચીઝ જો ઈમાન વાલોંકે લિએ શિફા ઔર રહમત હૈ,

મુઅ-મિનીના ٧ વલા યઝીદુઝ્ ઝાલિમીના ઇલ્લા ખસારા ○ વ ઇઝા અન્અમ્ના
ઔર ઉસસે ઝાલિમોંકો નુક્સાન હી બળ્હતા હૈ. ઔર જબ હમ આદમી પર

અ-લલ ઇન્સાનિ અઅ્-રદા વ નઆ બિ-જાનિબિહ ૮ વ ઇઝા મસ્સહુશ શર્રુ
એહસાન કરતે હૈં મુંહ ફેર લેતા હૈ ઔર અપની તરફ દૂર હટ જાતા હૈ, ઔર જબ ઉસે બુરાઈ પહુંચે

કાના યઊસા ○ કુલ કુલ્લુંય્ યઅ્-મલુ અલા શાકિ-લતિહ ♭ ફ-રબ્બુકુમ
તો નાઉમ્મીદ હો જાતા હૈ. તુમ ફરમાઓ સબ અપને કેંડે (અન્દાઝ) પર કામ કરતે હૈં, તો તુમ્હારા રબ

અઅ્-લમુ બિ-મન હુવા અહ્દા સબીલા ૮ વ યસ્અલૂ-નકા અનિર રૂહ ♭
ખૂબ જાનતા હૈ કૌન ઝિયાદા રાહ પર હૈ. ઔર તુમસે રૂહ કો પૂછતે હૈં,

કુલિર રૂહુ મિન અમ્રિ રબ્બી વમા ઊતીતુમ મિનલ ઇલ્મિ ઇલ્લા કલીલા ○
તુમ ફરમાઓ રૂહ મેરે રબ કે હુકમ સે એક ચીઝ હૈ ઔર તુમ્હેં ઈલ્મ ન મિલા મગર થોળા.

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْۤ اَوْحَیْنَاۤ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ۝۸۶ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ۝۸۷ قُلْ لَّئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰۤی اَنْ یَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا
الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِیْرًا ۝۸۸ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِیْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؗ فَاَبٰۤی اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝۸۹
وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰی تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
یَنْۢبُوْعًا ۝۹۰ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِیْلٍ وَّعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِیْرًا ۝۹۱ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ
كَمَا زَعَمْتَ عَلَیْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِیَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
قَبِیْلًا ۝۹۲ اَوْ یَكُوْنَ لَكَ بَیْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰی
فِی السَّمَآءِ ؕ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِیِّكَ حَتّٰی تُنَزِّلَ عَلَیْنَا

كِتٰبًا منزل ۴ 405

વ લ-ઇન શિઅ્-ના લ-નઝ્-હબન્ના
ઔર અગર હમ ચાહતે તો
બિલ્લઝી અવ્-હય્નૉ ઇ-લય્કા સુમ્મા લા
યે વહી જો હમને તુમ્હારી તરફ કી ઉસે લે જાતે ફિર તુમ કોઈ
તજિદુ લકા બિહી અ-લય્ના વકીલા ○
ન પાતે કે તુમ્હારે લિએ હમારે હુઝૂર ઈસપર વકાલત કરતા.
ઇલ્લા રહ્-મતમ મિર રબ્બિક ط ઇન્ના
મગર તુમ્હારે રબ કી રહમત, બેશક
ફદ્-લહૂ કાના અ-લય્કા કબીરા ○ કુલ
તુમપર ઉસકા બળા ફઝલ હૈ. તુમ ફરમાઓ
લ-ઇનિજ-ત-મ-અતિલ ઇન્સુ વલ જિન્નુ
અગર આદમી ઔર જિન્ન
અલૉ અંય્ યઅ્-તૂ બિ-મિસ્લિ હાઝલ કુરઆનિ લા યઅ્-તૂના બિ-મિસ્લિહી
સબ ઈસ બાત પર મુત્તફિક હો જાએં કે ઈસ કુરઆન કી માનિન્દ લે આએં તો ઈસકા મિસ્લ ન લા સકેંગે
વ લવ્ કાના બઅ્-દુહુમ લિ-બઅ્-દિન ઝહીરા ○ વ લ-કદ સર્-રફના લિન્નાસિ
અગરચે ઉનમેં એક દૂસરેકા મદદગાર હો. ઔર બેશક હમને લોગોં કે લિએ
ફી હાઝલ કુરઆનિ મિન કુલ્લિ મ-સલિન ز ફ-અબૉ અક-સરુન નાસિ
ઈસ કુરઆન મેં હર કિસ્મ કી મિસ્લ તરહ તરહ બયાન ફરમાઈ, તો અક્સર આદમિયોંને ન માના
ઇલ્લા કુફૂરા ○ વ કાલૂ લન નુઅ્-મિના લકા હત્તા તફજુરા લના મિનલ
મગર નાશુકરી કરના. ઔર બોલે કે હમ તુમપર હરગિઝ ઈમાન ન લાએંગે યહાં તક કે તુમ હમારે લિએ
અરદિ યમ્બૂઆ ○ અવ્ તકૂના લકા જન્નતુમ મિન નખીલિંવ્ વ ઇ-નબિન
ઝમીનસે કોઈ ચશ્મા બહા દો. યા તુમ્હારે લિએ ખજૂરોં ઔર અંગૂરોંકા કોઈ બાગ હો
ફ-તુફજ્જિરલ અન્હારા ખિલા-લહા તફજીરા ○ અવ્ તુસ્કિતસ સમાઅ
ફિર તુમ ઉસકે અન્દર બેહતી નહરેં રવાં કરો. યા તુમ હમપર આસમાન ગિરા દો
કમા ઝઅમ્તા અ-લય્ના કિ-સફન અવ્ તઅ્-તિયા બિલ્લાહિ વલ મલાઇ-કતિ
જૈસા તુમને કહા હૈ ટુકળે ટુકળે યા અલ્લાહ ઔર ફરિશ્તોં કો ઝામિન લે આઓ.
કબીલા ○ અવ્ યકૂના લકા બય્તુમ મિન ઝુખ્રુફિન અવ્ તરકા ફિસ
યા તુમ્હારે લિએ તિલાઈ ઘર હો યા તુમ આસમાન પર ચળહ જાઓ
સમાઅ્ ط વ લન નુઅ્-મિના લિ-રુકિય્યિકા હત્તા તુનઝ્ઝિલા અ-લય્ના
ઔર હમ તુમ્હારે ચળહ જાને પર ભી હરગિઝ ઈમાન ન લાએંગે જબતક હમપર

كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّیْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا
رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ یُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ
الْهُدٰۤى اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾ قُلْ
لَّوْ كَانَ فِی الْاَرْضِ مَلٰٓىٕكَةٌ یَّمْشُوْنَ مُطْمَىٕنِّیْنَ
لَنَزَّلْنَا عَلَیْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى
بِاللّٰهِ شَهِیْدًۢا بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ
خَبِیْرًۢا بَصِیْرًا ﴿٩٦﴾ وَمَنْ یَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ
یُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَنَحْشُرُهُمْ
یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْیًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِیْرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ
بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا وَقَالُوْۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِیْدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰۤى اَنْ یَّخْلُقَ

مِثْلَهُمْ منزل ٤ 406

કિતાબન નક્-રઉહ ફુલ સુબ્હાના
એક કિતાબ ન ઉતારો જો હમ પઢેં, તુમ ફરમાઓ, પાકી હૈ

રબ્બી હલ કુન્તુ ઇલ્લા બ-શ-રર રસૂલા ○
મેરે રબ કો મૈં કૌન હૂં મગર આદમી અલ્લાહકા ભેજા હુવા.

વમા મ-નઅન નાસા અંય્ યુઅ-મિનૂ
ઔર કિસ બાતને લોગોંકો ઈમાન લાને સે રોકા

ઇઝ્ જા-અહુમુલ હુદા ઇલ્લા અન કાલૂ
જબ ઉનકે પાસ હિદાયત આઈ મગર ઈસીને કે બોલે

અ-બ-અસલ્લાહુ બ-શરર રસૂલા ○
કયા અલ્લાહને આદમી કો રસૂલ બનાકર ભેજા.

કુલ લવ્ કાના ફિલ અરદિ મલાઇ-કતુંય્
તુમ ફરમાઓ અગર ઝમીન મેં ફરિશ્તે હોતે

યમ્શૂના મુત્મઇન્નીના લ-નઝ્-ઝલ્ના અ-લયહિમ મિનસ સમાઇ મ-લકર
ચૈન સે ચલતે તો ઉનપર હમ રસૂલ ભી ફરિશ્તા ઉતારતે.

રસૂલા ○ કુલ કફા બિલ્લાહિ શહીદમ બયની વ બય્-નકુમ ઇન્નહૂ કાના
તુમ ફરમાઓ, અલ્લાહ બસ હૈ ગવાહ મેરે તુમ્હારે દરમિયાન, બેશક વો

બિ-ઇબાદિહી ખબીરમ બસીરા ○ વ મંય્ યહદિલ્લાહુ ફ-હુવલ મુહ-તદ
અપને બન્દોંકો જાનતા દેખતા હૈ. ઔર જિસે અલ્લાહ રાહ દે વહી રાહ પર હૈ

વ મંય્ યુદ્લિલ ફ-લન તજિદા લહુમ અવ્લિયાઆ મિન દૂનિહ વ નહ્શુરુહુમ
ઔર જિસે ગુમરાહ કરે તો ઉનકે લિએ ઉસકે સિવા કોઈ હિમાયત વાલે ન પાઓગે, ઔર હમ ઉન્હેં

યવ્મલ કિયા-મતિ અલા વુજૂહિહિમ ઉમ્યંવ્ વ બુક્મંવ્ વ સુમ્મા મઅ-વાહુમ
કયામત કે દિન ઉનકે મુંહ કે બલ ઉઠાએંગે અન્ધે ઔર ગૂંગે ઔર બહરે, ઉનકા ઠિકાના

જહન્નમ કુલ્લમા ખ-બત ઝિદનાહુમ સઈરા ○ ઝાલિકા જઝાઉહુમ
જહન્નમ હૈ, જબ કભી બુઝને પર આએગી હમ ઉસે ઔર ભળકા દેંગે. યે ઉનકી સઝા હૈ

બિ-અન્નહુમ ક-ફરૂ બિ-આયાતિના વ કાલૂ અ-ઇઝા કુન્ના ઇઝામંવ્
ઈસપર કે ઉન્હોંને હમારી આયતોં સે ઈન્કાર કિયા ઔર બોલે કયા જબ હમ હડ્ડિયાં

વ રુફાતન અ-ઇન્ના લ-મબઊસૂના ખલ્કન જદીદા ○ અ-વ-લમ ય-રવ્
ઔર રેઝા રેઝા હો જાએંગે તો કયા સચમુચ હમ નએ બનકર ઉઠાએ જાએંગે. ઔર કયા વો નહીં દેખતે

અન્નલ્લાહલ લઝી ખ-લકસ સમાવાતિ વલ અર્દા કાદિરુન અલા અંય્ યખ્લુકા
કે વો અલ્લાહ જિસને આસમાન ઔર ઝમીન બનાએ ઉન લોગોંકી મિસ્લ બના સકતા હૈ

مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۚ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ
اِلَّا كُفُوْرًا ۝ قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ
اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۝
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ فَسْــَٔلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى
مَسْحُوْرًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَاۗىِٕرَ ۚ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ
مَثْبُوْرًا ۝ فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ
وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِيْعًا ۝ وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ۝
وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۭ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا
وَّنَذِيْرًا ۝ وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى
مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ۝ قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۭ

મિસ્લહુમ વ જ-અલ લહુમ અ-જલલ
ઔર ઉસને ઉનકે લિએ એક મીઆદ ઠેહરા રખ્ખી હૈ
લા રયબ ફીહ ط ફ-અ-બઝ્ ઝ઼ાલિમૂના
જિસમેં કુછ શુબા નહીં તો ઝાલિમ નહીં માનતે
ઇલ્લા કુફૂરા ○ કુલ લવ્ અન્તુમ
બે-નાશુકરી કિએ. તુમ ફરમાઓ અગર તુમ લોગ
તમ્લિકૂના ખ઼ઝાઇના રહ્-મતિ રબ્બી ઇઝ઼લ
મેરે રબકી રહમત કે ખઝાનોં કે માલિક હોતે તો
લ-અમ્સક્તુમ ખ઼શ્યતલ ઇન્ફાક્ ط વ
ઉન્હેં ભી રોક રખતે ઈસ ડર સે કે ખર્ચ ન હો જાએં, ઔર
કાનલ ઇન્સાનુ કતૂરા ό વ લ-કદ આતય્ના
આદમી બળા કન્જૂસ હૈ. ઔર બેશક હમને
મૂસા તિસ્અ આયાતિમ બય્યિનાતિન ફસ્અલ બની ઇસ્રાઈલ ઇઝ઼ જા-અહુમ
મૂસા કો નૌ (૯) રૌશન નિશાનિયાં દીં તો બની ઈસરાઈલ સે પૂછો જબ વો ઉનકે પાસ આયા
ફ-કાલ લહૂ ફિરઅવ્નુ ઇન્ની લ-અઝુન્નુક યા મૂસા મસ્હૂરા ○ કાલ
તો ઉસસે ફિરઔન ને કહા અય મૂસા મેરે ખયાલ મેં તો તુમપર જાદૂ હુવા. કહા
લ-કદ અલિમ્તા મા અન્ઝલ હા-ઉલાઇ ઇલ્લા રબ્બુસ સમાવાતિ વલ અરદિ
યકીનન તૂ ખૂબ જાનતા હૈ કે ઉન્હેં ન ઉતારા મગર આસમાનોં ઔર ઝમીન કે માલિક ને
બસાઇર ج વ ઇન્ની લ-અઝુન્નુક યા ફિરઅવ્નુ મસ્બૂરા ○ ફ-અરાદ અંય્
દિલકી આંખેં ખોલને વાલિયાં, ઔર મેરે ગુમાનમેં તો અય ફિરઔન તૂ ઝરૂર હલાક હોનેવાલા હૈ. તો ઉસને ચાહા
યસ્તફિઝ્-ઝહુમ મિનલ અરદિ ફ-અગ઼રક-નાહુ વ મમ મ-અહૂ જમીઆ ό
કે ઉનકો ઝમીનસે નિકાલ દે તો હમને ઉસે ઔર ઉસકે સાથિયોંકો સબકો ડુબો દિયા.
વ કુલ્ના મિમ બઅ્-દિહી લિ-બની ઇસ્રાઈલસ્કુનુલ અરદ ફ-ઇઝા જાઅ
ઔર ઉસકે બાદ હમને બની ઈસરાઈલ સે ફરમાયા ઈસ ઝમીન મેં બસો ફિર જબ
વઅ્-દુલ આખ઼િ-રતિ જિઅ્-ના બિકુમ લફીફા ό વ બિલ હક્કિ અન્ઝલ્નાહુ
આખિરત કા વા'દા આએગા હમ તુમ સબકો ઘાલમેલ લે આએંગે. ઔર હમને કુરઆન કો હક હી કે સાથ
વ બિલ હક્કિ નઝલ ط વમા અર્સલ્નાક ઇલ્લા મુબશ્શિરંવ્ વ નઝીરા ό
ઉતારા ઔર હક હી કે લિએ ઉતરા, ઔર હમને તુમ્હેં ન ભેજા મગર ખુશી ઔર ડર સુનાતા.
વ કુરઆનન્ ફ-રક્નાહુ લિ-તક્ર-અહૂ અલન નાસિ અલા મુક્સિંવ્ વ
ઔર કુરઆન હમને જુદા જુદા કરકે ઉતારા કે તુમ ઈસે લોગોંપર ઠહેર ઠહેર કર પળ્હો ઔર
નઝ્-ઝલ્નાહુ તન્ઝીલા ○ કુલ આમિનૂ બિહી અવ્ લા તુઅ્-મિનૂ ط
હમને ઈસે બ-તદરીજ રેહ રેહકર ઉતારા. તુમ ફરમાઓ કે તુમ લોગ ઈસ પર ઈમાન લાઓ યા ન લાઓ,

إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۩ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا
إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝١٠٩ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ
ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ
ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝١١١

اٰيَاتُهَا ١١٠ (١٨) سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ (٦٩) رُكُوعَاتُهَا ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ
يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۜ ۝١ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ

ઇન્નલ લઝીન। ઊતુલ ઇલ્મ। મિન
બેશક વો જિન્હેં ઈસકે ઉતરને સે પેહલે ઇલ્મ મિલા
કબ્લિહી ઇઝા યુત્લા અ-લય્હિમ
જબ ઉનપર પળ્હા જાતા હૈ
યખિર્રૂના લિલ અઝ્કાનિ સુજ્જદા ۩
ઠોળી કે બલ સજ્દે મેં ગિર પળતે હૈં.
વ યકૂલૂન। સુબ્હાન। રબ્બિનૉ ઇન
ઔર કેહતે હૈં પાકી હૈ હમારે રબ કો બેશક
કાન। વઅ્દુ રબ્બિના લ-મફઊલા ○
હમારે રબ કા વા'દા પૂરા હોના થા.
વ યખિર્રૂન। લિલ અઝ્કાનિ યબ્કૂન।
ઔર ઠોળી કે બલ ગિરતે હૈં રોતે હુએ

વ યઝીદુહુમ ખુશૂઆ (સજ્દહ) ○ કુલિદ-ઉલ્લાહ। અવિદ-ઉર રહ્માન
ઔર યે કુરઆન ઉનકે દિલ કા ઝુકના બળ્હાતા હૈ. તુમ ફરમાઓ અલ્લાહ કેહકર પુકારો યા રહમાન કેહકર,
અય્યમ મા તદઊ ફ-લહુલ અસ્માઉલ હુસ્ના વલા તજ્હર બિ-સલાતિક।
જો કેહકર પુકારો સબ ઉસીકે અચ્છે નામ હૈં, ઔર અપની નમાઝ ન બહુત આવાઝ સે પળ્હો
વલા તુખાફિત બિહા વબ્તગિ બય્ન। ઝાલિક। સબીલા ○ વ કુલિલ હમ્દુ
ન બિલકુલ આહિસ્તા ઔર ઈન દોનોંકે બીચ મેં રાસતા ચાહો. ઔર યૂં કહો સબ ખૂબિયાં
લિલ્લાહિલ લઝી લમ યત્તખિઝ વ-લદંવ્ વ લમ યકુલ લહૂ શરીકુન ફિલ
અલ્લાહકો જિસને અપને લિએ બચ્ચા ઇખ્તિયાર ન ફરમાયા ઔર બાદશાહી મેં કોઈ ઉસકા શરીક નહીં
મુલ્કિ વ લમ યકુલ લહૂ વલિય્યુમ મિનઝ ઝુલ્લિ વ કબ્બિર્હુ તકબીરા
ઔર કમઝોરી સે કોઈ ઉસકા હિમાયતી નહીં ઔર ઉસકી બળાઈ બોલને કો તકબીર કહો.

સૂરતુલ કહફ

મક્કી હૈ, ઈસમેં ૧૧૦ અયતેં ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો બહુત મેહરબાન રહમવાલા

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિલ લઝી અન્ઝલ। અલા અબ્દિહિલ કિતાબ। વ લમ
સબ ખૂબિયાં અલ્લાહ કો જિસને અપને બન્દે પર કિતાબ ઉતારી ઔર
યજ્અલ લહૂ ઇ-વજા ક્યિમલ લિ-યુન્ઝિર। બઅ્-સન શદીદમ મિલ
ઈસમેં અસલન કજી ન રખ્ખી. અદલ વાલી કિતાબ કે અલ્લાહકે સખ્ત અઝાબ સે ડરાએ

لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ۝ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ۝
وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهٖ
مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ
نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ
اَسَفًا ۝ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا
لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا
عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝ اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيْمِ ۙ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ
اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ
رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا
عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ

بَعَثْنٰهُمْ منزل ۴ 409

લદુન્હુ વ યુબશ્શિરલ મુઅ-મિનીનલ
ઔર ઈમાન વાલોં કો
લઝીના યઅ-મલૂનસ્ સાલિહાતિ અન્ના
જો - નેક કામ કરેં બશારત દે કે
લહુમ અજરન હ઼-સનમ ○ માકિસીના
ઉનકે લિએ અચ્છા સવાબ હૈ.
ફીહિ અ-બદા ○ વ યુન્ઝિરલ લઝીના
જિસમેં હમેશા રહેંગે. ઔર ઉનકો ડરાએ જો
કાલુત ત-ખ઼ઝલ્લાહુ વ-લદા ○
કેહતે હૈં કે અલ્લાહને અપના કોઈ બચ્ચા બનાયા.
મા લહુમ બિહી મિન ઇલ્મિંવ્ વલા
ઈસ બારે મેં ન વો કુછ ઈલ્મ રખતે હૈં ન
લિ-આબાઇહિમ ط કબુરત કલિ-મતન તખ્રુજુ મિન અફવાહિહિમ ط
ઉનકે બાપ દાદા, કિતના બળા બોલ હૈ કે ઉનકે મુંહસે નિકલતા હૈ,
ઇંય્ યકૂલૂના ઇલ્લા કઝિબા ○ ફ-લ-અલ્લકા બાખિઉન નફ-સકા
નરા જૂટ કેહ રહે હૈં. તો કહીં તુમ અપની જાન પર ખેલ જાઓગે
અલૉ આસારિહિમ ઇલ્લમ યુઅ-મિનૂ બિ-હાઝલ હ઼દીસિ અ-સફા ○ ઇન્ના
ઉનકે પીછે અગર વો ઈસ બાત પર ઈમાન ન લાએં ગમ સે. બેશક
જઅલ્ના મા અ-લલ અરદિ ઝી-નતલ લહા લિ-નબ્લુ-વહુમ અય્યુહુમ
હમને ઝમીનકા સિંગાર કિયા જો કુછ ઉસપર હૈ કે ઉન્હેં આઝમાએં ઉનમેં કિસકે
અહ઼-સનુ અ-મલા ○ વ ઇન્ના લ-જાઇલૂના મા અ-લય્હા સઈદન જુરુઝા ○
કામ બેહતર હૈં. ઔર બેશક જો કુછ ઉસપર હૈ એક દિન હમ ઉસે પટ પર મૈદાન (સફેદ ઝમીન) કર છોળેંગે.
અમ્ હ઼સિબ્તા અન્ના અસ્હ઼ાબલ કહફિ વર રકીમિ ۷ કાનૂ મિન આયાતિના
ક્યા તુમ્હેં મા'લૂમ હુવા કે પહાળ કી ખોહ ઔર જંગલ કે કિનારે વાલે હમારી એક અજીબ નિશાની થે.
અ-જબા ○ ઇઝ્ અ-વલ ફિત્યતુ ઇલલ કહફિ ફ-કાલૂ રબ્બનૉ આતિના
જબ ઉન નૌજવાનોં ને ગાર મેં પનાહ લી ફિર બોલે અય હમારે રબ હમેં
મિલ લદુન્કા રહ઼-મતંવ્ વ હય્યિઅ્ લના મિન અમ્રિના ર-શદા ○
અપને પાસ સે રહમત દે ઔર હમારે કામ મેં હમારે લિએ રાહયાબી કે સામાન કર.
ફ-દરબ્ના અલૉ આઝાનિહિમ ફિલ કહફિ સિનીના અ-દદા ○ સુમ્મા
તો હમને ઉસ ગાર મેં ઉનકે કાનોં પર ગિન્તી કે કઈ બરસ થપકા. ફિર

بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا
اَمَدًا ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ؕ اِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنٰهُمْ هُدًى ۝ وَّ رَبَطْنَا
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا۟ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَاۤ
اِذًا شَطَطًا ۝ هٰۤؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ
اٰلِهَةً ؕ لَوْ لَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۭ بَيِّنٍ ؕ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝ وَ اِذِ
اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗۤا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ
اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ۝ وَ تَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ
عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ اِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ
ذَاتَ الشِّمَالِ وَ هُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ

બઅસ્નાહુમ લિ-નઅ્-લમ। અય્યુલ
હમને ઉન્હેં જગાયા કે દેખેં
હિઝ્બય્નિ અહ્સા લિમા લબિસૂ
દો ગિરોહોં મેં કૌન ઉનકે ઠહેરને કી મુદ્દત
અ-મદા ○ નહ્નુ નકુસ્સુ અ-લય્કા
ઝિયાદા ઠીક બતાતા હૈ. હમ
ન-બ-અહુમ બિલ હક્ક ؕ ઇન્નહુમ
ઉનકા ઠીક ઠીક હાલ તુમ્હેં સુનાએં, વો
ફિત્યતુન આ-મનૂ બિ-રબ્બિહિમ
કુછ જવાન થે કે અપને રબ પર ઈમાન લાએ
વ ઝિદ્નાહુમ હુદા ○ વ રબત્ના અલા
ઔર હમને ઉનકો હિદાયત બખ્શાઈ. ઔર હમને
કુલૂબિહિમ ઇઝ્ કામૂ ફ-કાલૂ રબ્બુના રબ્બુસ સમાવાતિ વલ અરદિ
ઉનકી ઢારસ બંધાઈ જબ ખળે હોકર બોલે કે હમારા રબ વો હૈ જો આસમાન ઔર ઝમીન કા રબ હૈ
લન નદ-ઉવા મિન દૂનિહી ઇલાહલ લ-કદ કુલ્ના ઇઝન શ-તતા ○
હમ ઉસકે સિવા કિસી મા'બૂદ કો ન પૂજેંગે ઐસા હો તો હમને ઝરૂર હદ સે ગુઝરી હુઈ બાત કહી.
હા-ઉલાઇ કવ્મુનત ત-ખઝૂ મિન દૂનિહી આલિહહ્ ؕ લવ્લા યઅ્-તૂના
યે જો હમારી કૌમ હૈ ઉસને અલ્લાહકે સિવા ખુદા બના રખ્ખે હૈં, કયૂં નહીં લાતે
અલય્હિમ બિ-સુલ્તાનિમ બય્યિન ؕ ફ-મન અઝ્-લમુ મિમ્મનિફ-તરા
ઉનપર કોઈ રૌશન સનદ, તો ઉસસે બળ્હકર ઝાલિમ કૌન જો
અલલ્લાહિ કઝિબા ○ વ ઇઝિઅ્-તઝલ્તુમૂહુમ વમા યઅ્-બુદૂના
અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધે. ઔર જબ તુમ ઉનસે ઔર જો કુછ વો અલ્લાહકે સિવા પૂજતે હૈં સબસે અલગ હો જાઓ
ઇલ્લલ્લાહ। ફઅ્-વૂ ઇલલ કહફિ યન્શુર લકુમ રબ્બુકુમ મિર રહ્-મતિહી
તો ગાર મેં પનાહ લો તુમ્હારા રબ તુમ્હારે લિએ અપની રહમત ફૈલા દેગા
વ યુહય્યિઅ્ લકુમ મિન અમ્રિકુમ મિર-ફકા ○ વ ત-રશ શમ્સા ઇઝા
ઔર તુમ્હારે કામ મેં આસાની કે સામાન બના દેગા. ઔર અય મહબૂબ તુમ સૂરજ કો દેખોગે
ત-લ-અત તઝા-વરુ અન કહફિહિમ ઝાતલ યમીનિ વ ઇઝા ગ-ર-બત
કે જબ નિકલતા હૈ તો ઉનકે ગાર સે દહિની તરફ બચ જાતા હૈ ઔર જબ ડૂબતા હૈ
તક્રિદુહુમ ઝાતશ શિમાલિ વહુમ ફી ફજ્વતિમ મિન્હ ؕ ઝાલિકા મિન
તો ઉનસે બાઈં તરફ કતરા જાતા હૈ હાલાંકે વો ઉસ ગાર કે ખુલે મૈદાન મેં હૈં, યે

آيَاتِ اللّٰهِ ۗ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضْلِلْ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا
وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝
وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا
يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ
يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا
أَبَدًا ۝ وَكَذٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ

આયાતિલ્લાહ ـﻃ મંય્ યહદિલ્લાહુ ફ-હુવલ
અલ્લાહકી નિશાનિયોંમેંસે હે, જિસે અલ્લાહ રાહ દે તો
મુહ-તદ ج વ-મંય્ યુદ્લિલ ફલન તજિદ
વહી રાહ પર હે, ઔર જિસે ગુમરાહ કરે તો હરગિઝ
લહૂ વલિય્યમ મુરશિદા ۝ વ તહ્-સબુહુમ
ઉસકા કોઈ હિમાયતી રાહ દિખાનેવાલા ન પાઓગે. ઔર તુમ
અય્કાઝંવ્ વહુમ રુકૂદુંવ્ ق વ નુકલ્લિબુહુમ
ઉન્હેં જાગતા સમઝો ઔર વો સોતે હૈં ઔર હમ ઉનકી
ઝાતલ યમીનિ વ ઝાતશ શિમાલ ق
દાહિની બાઈં કરવટેં બદલતે હૈં,
વ કલ્બુહુમ બાસિતુન ઝિરાઅય્હિ બિલ
ઔર ઉનકા કુત્તા અપની કલાઈયાં ફૈલાએ હુએ હે
વસીદ ـﻃ લવિત્ત-લઅ્-તા અલય્હિમ લ-વલ્લય્તા મિન્હુમ ફિરારંવ્ વ
ગાર કી ચૌખટ પર, અય સુનને વાલે અગર તૂ ઉન્હેં ઝાંક કર દેખે તો ઉનસે પીઠ ફેરકર ભાગે ઔર
લ-મુલિઅ્-તા મિન્હુમ રુઅ્બા ۝ વ કઝાલિકા બઅસ્નાહુમ લિ-ય-તસા-અલૂ
ઉનસે હૈબત મેં ભર જાએ. ઔર યૂંહી હમને ઉનકો જગાયા કે આપસમેં એક દૂસરે સે અહવાલ પૂછેં,
બય્-નહુમ ـﻃ કાલા કાઇલુમ મિન્હુમ કમ લબિસ્તુમ ـﻃ કાલૂ લબિસ્ના યવ્મન
ઉનમેં એક કેહનેવાલા બોલા તુમ યહાં કિતની દેર રહે ? કુછ બોલે કે એક દિન રહે
અવ્ બઅ્-દા યૌમ ـﻃ કાલૂ રબ્બુકુમ અઅ્-લમુ બિમા લબિસ્તુમ ـﻃ ફબ્અસૂ
યા દિનસે કમ, દૂસરે બોલે તુમ્હારા રબ ખૂબ જાનતા હૈ જિતના તુમ ઠેહરે, તો
અ-હ-દકુમ બિ-વરિકિકુમ હાઝિહી ઇલલ મદી-નતિ ફલ યન્ઝુર અય્યુહા
અપનેમેં એક કો યે ચાંદી લેકર શહેરમેં ભેજો ફિર વો ગૌર કરે કે વહાં કૌનસા
અઝકા તઆમન ફલ યઅ્તિકુમ બિ-રિઝકિમ મિન્હુ વલ્ યતલત્તફ
ખાના ઝિયાદા સુથરા હૈ કે તુમ્હારે લિએ ઉસમેંસે ખાનેકો લાએ ઔર ચાહિએ કે નરમી કરે
વલા યુશઇરન્ના બિકુમ અ-હદા ۝ ઇન્નહુમ ઇંય્ યઝ્-હરૂ અ-લય્કુમ
ઔર હરગિઝ કિસીકો તુમ્હારી ઇત્તેલાઅ ન દે. બેશક અગર વો તુમ્હેં જાન લેંગે
યરજુમૂકુમ અવ્ યુઈદૂકુમ ફી મિલ્લતિહિમ વ લન તુફલિહૂ ઇઝન અ-બદા ۝
તો તુમ્હેં પથરાવ કરેંગે યા અપને દીનમેં ફેર લેંગે ઔર ઐસા હુવા તો તુમ્હારા કભી ભલા ન હોગા.
વ કઝાલિકા અઅ્-સર્ના અલય્હિમ લિ-યઅ્-લમૂ અન્ના વઅ્-દલ-
ઔર ઈસી તરહ હમને ઉનકી ઈત્તેલાઅ કર દી કે લોગ જાન લેં કે

اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَارَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ
اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ
كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ
قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۬
فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۠ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ
مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ
ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۫ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
اِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّيْ لِاَقْرَبَ
مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ
سِنِيْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا

લાહિ હક્કુંવ્ વ અન્નસ સા-અતા લા
અલ્લાહકા વા'દા સચ્ચા હૈ ઔર કયામત મેં
રયબા ફીહા ઇઝ ય-તના-ઝઊના
કુછ શુબા નહીં, જબ વો લોગ
બય્-નહુમ અમ્રહુમ ફકાલુબ્નૂ
ઉનકે મુઆમલે મેં બાહમ ઝગળને લગે તો બોલે
અ-લય્હિમ બુન્યાના રબ્બુહુમ
ઉનકે ગાર પર કોઈ ઈમારત બનાઓ, ઉનકા રબ
અઅ-લમુ બિહિમ કાલલ લઝીના ગ-લબૂ
ઉન્હેં ખૂબ જાનતા હૈ, વો બોલે જો
અલૉ અમ્રિહિમ લ-નત્તખિઝન્ના
ઈસ કામ મેં ગાલિબ રહે થે કસમ હૈ કે હમ તો
અ-લય્હિમ મસ્જિદા ○ સ-યકૂલૂના સલા-સતુર રાબિઉહુમ કલ્બુહુમ
ઈનપર મસ્જિદ બનાએંગે. અબ કહેંગે કે વો તીન હૈં ચૌથા ઉનકા કુત્તા,
વ યકૂલૂના ખમ્સતુન સાદિસુહુમ કલ્બુહુમ રજમમ બિલ ગૈબ
ઔર કુછ કહેંગે પાંચ હૈં છટ્ટા ઉનકા કુત્તા બે દેખે અલાવતુકા બાત,
વ યકૂલૂના સબ્અતુંવ્ વ સામિનુહુમ કલ્બુહુમ કુર રબ્બી અઅ-લમુ
ઔર કુછ કહેંગે સાત હૈં ઔર આઠવાં ઉનકા કુત્તા, તુમ ફરમાઓ મેરા રબ
બિ-ઇદ્-દતિહિમ મા યઅ-લમુહુમ ઇલ્લા કલીલ ફલા તુમારિ ફીહિમ
ઉનકી ગિન્તી ખૂબ જાનતા હૈ ઉન્હેં નહીં જાનતે મગર થોળે, તો ઉનકે બારે મેં બહેસ ન કરો
ઇલ્લા મિરાઅન ઝાહિરંવ્ વલા તસ્તફતિ ફીહિમ મિન્હુમ અ-હદા
મગર ઉતની હી બહેસ જો ઝાહિર હો ચુકી, ઔર ઉનકે બારે મેં કિસી કિતાબી સે કુછ ન પૂછો.
વલા તકૂલન્ના લિ-શય્ઇન ઇન્ની ફાઇલુન ઝાલિકા ગદા ઇલ્લૉ અંય્
ઔર હરગિઝ કિસી બાતકો ન કેહના કે મૈં કલ યે કર દૂંગા. મગર યે કે
યશાઅલ્લાહ વઝકુર રબ્બકા ઇઝા નસીતા વ કુલ અસૉ અંય્ યહદિ-યનિ
અલ્લાહ ચાહે, ઔર અપને રબ કી યાદ કર જબ તૂ ભૂલ જાએ ઔર યૂં કહો કે કરીબ હૈ કે
રબ્બી લિ-અક-રબા મિન હાઝા ર-શદા ○ વ લબિસૂ ફી કહફિહિમ સલાસા
મેરા રબ મુઝે ઈસસે નઝદીક તર રાસતી કી રાહ દિખાએ. ઔર વો અપને ગાર મેં તીન
મિ-અતિન સિનીના વઝ્દાદૂ તિસ્આ ○ કુલિલ્લાહુ અઅ-લમુ બિમા
સૌ બરસ ઠેહરે નૌ ઉપર. તુમ ફરમાઓ અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ

لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ اَبْصِرْ بِهٖ
وَ اَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ ۫ وَّ لَا يُشْرِكُ
فِيْ حُكْمِهٖۤ اَحَدًا ۲۶ وَ اتْلُ مَاۤ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ
كِتَابِ رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَ لَنْ تَجِدَ مِنْ
دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۲۷ وَ اصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ
يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَ الْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ
وَجْهَهٗ وَ لَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَ لَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا
وَ اتَّبَعَ هَوٰىهُ وَ كَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ۲۸ وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكُمْ ۫ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّ مَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ
اِنَّاۤ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ
وَ اِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ
بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَ سَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۲۹ اِنَّ الَّذِيْنَ

امنوا منزل ٤ ٤١٣

લબિસૂ ج લહૂ ગયબુસ સમાવાતિ વલ
વો જિતના ઠેહરે, ઉસીકે લિએ હૈં આસમાનોં ઔર
અર્દ ط અબ્સિર બિહી વ અસ્મિઅ્ ط
ઝમીનોંકે સબ ગૈબ, વો ક્યા હી દેખતા ઔર ક્યા હી સુનતા હૈ,
મા લહુમ મિન દૂનિહી મિંવ્ વલિય્યિંવ્ ز
ઉસકે સિવા ઉનકા કોઈ વાલી નહીં,
વલા યુશ્રિકુ ફી હુક્મિહી અ-હ઼દા ○
ઔર વો અપને હુકમ મેં કિસીકો શરીક નહીં કરતા.
વત્લુ મા ઊહિ઼ય઼ા ઇ-લય્કા મિન
ઔર તિલાવત કરો જો તુમ્હારે રબ કી કિતાબ તુમ્હેં વહી હુઈ,
કિતાબિ રબ્બિક ط લા મુબદ્-દિલા
ઉસકી બાતોંકા કોઈ બદલનેવાલા નહીં,
લિ-કલિમાતિહ قف વ લન તજિદા મિન દૂનિહી મુલ્ત-હ઼દા ○
ઔર હરગિઝ તુમ ઉસકે સિવા પનાહ ન પાઓગે.
વસ્બિર નફ-સકા મ-અલ લઝીના યદઊના રબ્બહુમ બિલ ગ઼દાતિ
ઔર અપની જાન ઉનસે માનૂસ રખ્ખો જો સુબ્હો શામ અપને રબ કો પુકારતે હૈં
વલ અ઼શિય્યિ યુરીદૂના વજહહૂ વલા તઅ્-દુ અ઼ય્નાકા અ઼ન્હુમ ج
ઉસકી રઝા ચાહતે હૈં ઔર તુમ્હારી આંખેં ઉન્હેં છોળકર ઔર પર ન પળેં,
તુરીદુ ઝી-નતલ હ઼યાતિદ દુન્યા ج વલા તુતિ઼અ્ મન અગ઼્ફલ્ના ક઼લ્બહૂ
ક્યા તુમ દુનિયા કી ઝિન્દગાની કા સિંગાર ચાહોગે, ઔર ઉસકા કહા ન માનો જિસકા દિલ
અ઼ન ઝ઼િક્રિના વત્ત-બઅ઼ા હવાહુ વ કાના અમ્રુહૂ ફુરુતા ○ વ કુ઼લિલ
હમને અપની યાદ સે ગાફિલ કર દિયા ઔર વો અપની ખ્વાહિશ કે પીછે ચલા ઔર ઉસકા કામ હદ સે ગુઝર ગયા. ઔર ફરમાદો
હ઼ક્કુ મિર રબ્બિકુમ قف ફ-મન શાઅ ફલ યુઅ્-મિંવ્ વ મન શાઅ ફલ
કે હક તુમ્હારે રબ કી તરફ સે હૈ તો જો ચાહે ઈમાન લાએ ઔર જો ચાહે
યક્ફુર ۷ ઇન્ના અઅ્-તદના લિઝ્-ઝ઼ાલિમીના નારન ۷ અહા઼તા બિહિમ
કુફ્ર કરે, બેશક હમને ઝાલિમોં કે લિએ વો આગ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ જિસકી દીવારેં ઉન્હેં ઘેર લેંગી,
સુરાદિકુ઼હા ط વ ઇંય્ યસ્તગીસૂ યુગાસૂ બિ-માઇન કલ-મુહલિ યશ્વિલ
ઔર અગર પાની કે લિએ ફરિયાદ કરેં તો ઉનકી ફરિયાદ રસી હોગી ઉસ પાની સે કે ચર્ખ દિએ હુએ ધાત
વુજૂહ ط બિઅ્-સશ શરાબ ط વ સાઅત મુર-ત-ફ઼કા ○ ઇન્નલ લઝીના
કી તરહ હૈ કે ઉનકે મુંહ ભૂન દેગા ક્યા હી બુરા પીના હૈ, ઔર દોઝખ ક્યા હી બુરી ઠહેરને કી જગહ. બેશક જો

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ
عَمَلًا ۞ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ
مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ؕ نِعْمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتْ
مُرْتَفَقًا ۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ
وَّجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۞ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ
اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا
نَهَرًا ۞ وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ
اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ۞ وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ
وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ
اَبَدًا ۞ وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ

આ-મનૂ વ અમિલુસ સાલિહાતિ ઇન્ના
ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કિએ હમ
લા નુદીઉ અજ્રા મન અહ્-સના અ-મલા ۞
ઉનકે નેગ ઝાયેઅ નહીં કરતે જિનકે કામ અચ્છે હોં
ઉલાઇકા લહુમ જન્નાતુ અદનિન તજરી
ઉનકે લિએ બસને કે બાગ હૈં
મિન તહતિહિમુલ અન્હારુ યુહલ્લવ્ના
ઉનકે નીચે નદિયાં બહેં વો
ફીહા મિન અસાવિરા મિન ઝ-હબિંવ્ વ
ઉસમેં સોને કે કંગન પેહનાએ જાએંગે ઔર
યલ્બસૂના સિયાબન ખુદ્રમ મિન
સબ્ઝ કપડે
સુન્દુસિંવ્ વ ઇસ્તબ્રકિમ મુત્તકિઈના ફીહા અલલ અરાઇક ۖ નિઅ્-મસ્
કરેબ ઔર કનાવીઝ કે પેહનેંગે વહાં તખ્તોં પર તકિયા લગાએ, ક્યા હી અચ્છા
સવાબ ۖ વ હસુનત મુર્-ત-ફકા ۞ વદ્રિબ લહુમ મ-સલર રજુલયનિ
સવાબ ઔર જન્નતકી ક્યા હી અચ્છી આરામકી જગહ. ઔર ઉનકે સામને દો મરદોંકા હાલ બયાન કરો
જઅલ્ના લિ-અ-હદિહિમા જન્નતયનિ મિન અઅ્-નાબિંવ્ વ હફફ્-નાહુમા
કે ઉનમેં એક કો હમને અંગૂરોંકે દો બાગ દિએ ઔર ઉનકો ખજૂરોંસે ઢાંપ લિયા
બિ-નખ્લિંવ્ વ જઅલ્ના બય્-નહુમા ઝર્-આ ۞ કિલ્તલ જન્નતયનિ આતત
ઔર ઉનકે બીચમેં ખેતી રખ્ખી. દોનોં બાગ અપને ફલ લાએ
ઉકુ-લહા વ લમ તઝ્લિમ મિન્હુ શય્અંવ્ ۙ વ ફજ્જરના ખિલા-લહુમા
ઔર ઉસમેં કુછ કમી ન દી, ઔર દોનોંકે બીચમેં હમને નહર બનાઈ.
ન-હરા ۞ વ કાના લહૂ સમર ۚ ફ-કાલા લિ-સાહિબિહી વહુવા યુહાવિરુહૂ
ઔર વો ફલ રખતા થા તો અપને સાથી સે બોલા ઔર વો ઉસસે રદ્દો-બદલ કરતા થા
અના અક-સરુ મિન્કા માલંવ્ વ અ-અઝ્ઝુ ન-ફરા ۞ વ દ-ખલા
મૈં તુઝસે માલમેં ઝિયાદા હૂં ઔર આદમિયોંકા ઝિયાદા ઝોર રખતા હૂં.
જન્ન-તહૂ વહુવા ઝાલિમુલ લિ-નફસિહ ۚ કાલા મા અઝુન્નુ અન તબીદા
અપને બાગ મેં ગયા ઔર અપની જાન પર ઝુલ્મ કરતા હુવા, બોલા મુઝે ગુમાન નહીં કે
હાઝિહી અ-બદા ۞ વમા અઝુન્નુસ સા-અતા કાઇ-મતંવ્ ۙ વ લઇર રુદિત્તુ
યે કભી ફના હો. ઔર મૈં ગુમાન નહીં કરતા કે કયામત કાઈમ હો ઔર અગર મૈં

اِلٰى رَبِّىْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ
لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِىْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ
رَجُلًا ۝ لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّىْٓ
اَحَدًا ۝ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا
شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ
مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۝ فَعَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ
خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۝ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ۝ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ
فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِىَ
خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُشْرِكْ
بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ

ઇલા રબ્બી લ-અજિદન્ના ખય્-રમ મિન્હા
અપને રબ કી તરફ ફિર ગયા ભી તો ઝરૂર ઇસ બાગસે બેહતર
મુન્ક-લબા ○ કાલા લહૂ સાહિબુહૂ
પલટને કી જગહ પાઉંગા. ઉસકે સાથી ને ઉસસે ઉલટફેર
વહુવા યુહાવિરુહૂ અ-ક-ફરતા
કરતે હુએ જવાબ દિયા ક્યા તૂ ઉસકે સાથ કુફ્ર કરતા હૈ
બિલ્લઝી ખ-લ-કકા મિન તુરાબિન
જિસને તુઝે મિટ્ટી સે બનાયા
સુમ્મા મિન નુત્ફતિન સુમ્મા સવ્વાકા
ફિર નુત્ફે સે ફિર તુઝે ઠીક
રજુલા ○ લાકિન્ના હુવલ્લાહુ રબ્બી
મર્દ કિયા. લેકિન મૈં તો યહી કેહતા હૂં કે વો અલ્લાહ હી મેરા રબ હૈ
વલા ઉશ્રિકુ બિ-રબ્બી અ-હદા ○ વ લવ્લા ઇઝ દખલ્તા
ઔર મૈં કિસીકો અપને રબ કા શરીક નહીં કરતા હૂં. ઔર ક્યૂં ન હુવા કે જબ તૂ
જન્ન-તકા કુલ્તા મા શાઅલ્લાહુ ૫ લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાહ ૯
અપને બાગ મેં ગયા તો કહા હોતા જો ચાહે અલ્લાહ હમેં કુછ ઝોર નહીં મગર અલ્લાહ કી મદદ કા,
ઇન ત-રનિ અના અકલ્લા મિન્કા માલંવ્ વ વ-લદા ○ ફ-અસા રબ્બી
અગર તૂ મુઝે અપને સે માલ વ ઔલાદ મેં કમ દેખતા થા. તો કરીબ હૈ કે મેરા રબ
અંય્ યુઅ્-તિ-યનિ ખય્-રમ મિન જન્નતિકા વ યુરસિલા અ-લય્હા હુસ્બાનમ
મુઝે તેરે બાગ સે અચ્છા દે ઔર તેરે બાગ પર આસમાન સે બિજલિયાં ઉતારે
મિનસ સમાઇ ફ-તુસ્બિહા સઈદન ઝ-લકા ○ અવ્ યુસ્બિહા માઉહા
તો વો પટ પર મૈદાન (સફેદ ઝમીન) હોકર રેહ જાએ. યા ઉસકા પાની ઝમીનમેં ધંસ જાએ
ગવ્-રન ફ-લન તસ્તતીઆ લહૂ ત-લબા ○ વ ઉહીતા બિ-સ-મરિહી
ફિર તૂ ઉસે હરગિઝ તલાશ ન કર સકે. ઔર ઉસકે ફલ ઘેર લિએ ગએ
ફ-અસ્બહા યુકલ્લિબુ કફ-ફય્હિ અલા મા અન્ફકા ફીહા
તો અપને હાથ મલતા રેહ ગયા ઉસ લાગત પર જો ઉસ બાગ મેં ખર્ચ કી થી
વહિયા ખાવિ-યતુન અલા ઉરૂશિહા વ યકૂલુ યા લય્-તની લમ ઉશ્રિક
ઔર વો અપની ટટિયોં પર (ઉંધે મુહ) ગિરા હુવા થા ઔર કેહ રહા હૈ અય કાશ મૈંને
બિ-રબ્બી અ-હદા ○ વ લમ તકુલ લહૂ ફિ-અતુંય્ યન્સુરૂ-નહૂ
અપને રબ કા કિસીકો શરીક ન કિયા હોતા. ઔર ઉસકે પાસ કોઈ જમાઅત ન થી

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝ هُنَالِكَ
الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا ۝
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
مُّقْتَدِرًا ۝ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ
اَمَلًا ۝ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ
وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۝ وَعُرِضُوْا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ۝
وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ
مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ

મિન દૂનિલ્લાહિ વમા કાના મુન્તસિરા ॐ
કે અલ્લાહ કે સામને ઉસકી મદદ કરતી, ન વો બદલા લેને કે કાબિલ થા.

હુનાલિકલ વલા-યતુ લિલ્લાહિલ હક્ક ط
યહાં ખુલતા હૈ કે ઈખ્તિયાર સચ્ચે અલ્લાહકા હૈ,

હુવ ખય્‌રુન સવાબંવ્ વ ખય્‌રુન
ઉસકા સવાબ સબસે બેહતર ઔર ઉસે માનને કા અન્જામ

ઉકબા ॐ **વદ્‌રિબ લહુમ મ-સલલ**
સબસે ભલા. ઔર ઉનકે સામને

હયાતિદ દુન્યા ક-માઇન અન્ઝલ્નાહુ
ઝિન્દગાની દુનિયાકી કહાવત બયાન કરો જૈસે એક પાની

મિનસ સમાઇ ફખ્‌ત-લતા બિહી
હમને આસમાન સે ઉતારા તો ઉસકે સબબ

નબાતુલ અરદિ ફ-અસ્બહા હશીમન તઝ્‌રૂહુર રિયાહ ط **વ**
ઝમીનકા સબ્ઝા ઘના હોકર નિકલા કે સૂખી ઘાસ હો ગયા જિસે હવાએં ઉડાએં, ઔર

કાનલ્લાહુ અલા કુલ્લિ શયઇમ મુક્‌-તદિરા O **અલ માલુ વલ બનૂના**
અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાબૂ વાલા હૈ. માલ ઔર બેટે

ઝી-નતુલ હયાતિદ દુન્યા ج **વલ બાકિયાતુસ સાલિહાતુ ખય્‌રુન ઇન્દા**
યે જીતી દુનિયા કા સિંગાર હૈ, ઔર બાકી રેહનેવાલી અચ્છી બાતેં ઉનકા સવાબ

રબ્બિકા સવાબંવ્ વ ખય્‌રુન અ-મલા O **વ યવ્‌મા નુસય્યિરુલ જિબાલા**
તુમ્હારે રબ કે યહાં બેહતર ઔર વો ઉમ્મીદ મેં સબસે ભલી. ઔર જિસદિન હમ પહાળોંકો ચલાએંગે

વ તરલ અરદા બારિ-ઝતંવ્ ۙ **વ હ-શરનાહુમ ફ-લમ નુગાદિર મિન્હુમ**
ઔર તુમ ઝમીન કો સાફ ખુલી હુઈ દેખોગે ઔર હમ ઉન્હેં ઉઠાએંગે તો ઉનમેંસે કિસીકો ન છોળેંગે.

અ-હદા ॐ **વ ઉરિદૂ અલા રબ્બિકા સફ-ફા** ط **લ-કદ જિઅ્‌-તુમૂના કમા**
ઔર સબ તુમ્હારે રબ કે હુઝૂર પરા બાંધે પેશ હોંગે, બેશક તુમ હમારે પાસ વૈસે હી આએ જૈસા

ખ-લક્નાકુમ અવ્વલા મર્-રતિમ ۢ **બલ ઝઅમ્તુમ અલ્લન નજઅલા**
હમને તુમ્હેં પેહલી બાર બનાયા થા. બલ્કે તુમ્હારા ગુમાન થા કે હમ હરગિઝ

લકુમ મવ્-ઇદા O **વ વુદિઅલ કિતાબુ ફ-ત-રલ મુજ્‌રિમીના મુશ્ફિકીના**
તુમ્હારે લિએ કોઈ વા'દે કા વક્ત ન રખ્ખેંગે ઔર નામએ આ'માલ રખ્ખા જાએગા તો તુમ મુજરિમોંકો

મિમ્મા ફીહિ વ યકૂલૂના યા વય્-લ-તના માલિ હાઝલ કિતાબિ
દેખોંગે કે ઉસકે લિખે સે ડરતે હોંગે ઔર કહેંગે હાય ખરાબી હમારી, ઈસ નવિશ્તે કો કયા હુવા

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَّلَا كَبِيرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ
وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۗ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۗ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۗ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ
بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ
عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ
الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ
فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا
مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ

લા યુગાદિરુ સગી-રતંવ્ વલા
ન ઈસને કોઈ છોટા ગુનાહ છોળા ન
કબી-રતન ઇલ્લા અહસાહા ج
બળા જિસે ઘેર ન લિયા હો,
વ વ-જદૂ મા અમિલૂ હાદિરા ط
ઔર અપના સબ કિયા ઉન્હોંને સામને પાયા
વલા યઝલિમુ રબ્બુકા અ-હદા ۝
ઔર તુમ્હારા રબ કિસીપર ઝુલ્મ નહીં કરતા.
વ ઇઝ કુલ્ના લિલ મલાઇ-કતિસ્જુદૂ
ઔર યાદ કરો જબ હમને ફરિશ્તોં કો ફરમાયા કે
લિ-આ-દમા ફ-સ-જદૂ ઇલ્લા ઇબ્લીસ ط
આદમ કો સજદા કરો તો સબને સજદા કિયા સિવા ઇબ્લીસ કે,
કાના મિનલ જિન્નિ ફ-ફ-સકા અન અમ્રિ રબ્બિહ ط
કૌમે જિન્ન સે થા તો અપને રબ કે હુકમ સે નિકલ ગયા,
અ-ફ-તત્તખિઝૂ-નહૂ વ ઝુર્રિય્ય-તહૂ અવ્લિયાઆ મિન દૂની વહુમ
ભલા ક્યા ઉસે ઔર ઉસકી ઔલાદ કો મેરે સિવા દોસ્ત બનાતે હો ઔર વો
લકુમ અદુવ્વ ط બિઅ-સા લિઝ-ઝાલિમીના બ-દલા ○ મા અશહત્તુહુમ
તુમ્હારે દુશ્મન હૈં, ઝાલિમોં કો ક્યા હી બુરા બદલ મિલા. ન મૈંને
ખલ્કસ સમાવાતિ વલ અરદિ વલા ખલ્કા અન્ફુસિહિમ ص
આસમાનોં ઔર ઝમીન કો બનાતે વક્ત ઉન્હેં સામને બિઠા લિયા થા ન ખુદ ઉનકે બનાતે વક્ત,
વમા કુન્તુ મુત્તખિઝલ મુદિલ્લીના અદુદા ○ વ યવ્મા યકૂલુ
ઔર ન મેરી શાન, કે ગુમરાહ કરનેવાલોં કો બાઝૂ બનાઉં. ઔર જિસદિન ફરમાએગા
નાદૂ શુ-રકાઇયલ લઝીના ઝઅમ્તુમ ફ-દ-અવ્હુમ ફ-લમ યસ્તજીબૂ
કે પુકારો મેરે શરીકોં કો જો તુમ ગુમાન કરતે થે તો ઉન્હેં પુકારેંગે વો ઉન્હેં જવાબ ન દેંગે
લહુમ વ જઅલ્ના બય્-નહુમ મવ્બિકા ○ વ ર-અલ મુજરિમૂનન
ઔર હમ ઉનકે દરમિયાન એક હલાકત કા મૈદાન કર દેંગે ઔર મુજરિમ દોઝખકો દેખેંગે
નારા ફ-ઝન્નૂ અન્નહુમ મુવાકિઊહા વ લમ યજિદૂ અન્હા
તો યકીન કરેંગે કે ઉન્હેં ઉસમેં ગિરના હૈ ઔર ઉસસે ફિરને કી કોઈ જગહ ન પાએંગે.
મસ્રિફા ۝ વ લ-કદ સર્-રફના ફી હાઝલ કુરઆનિ લિન્નાસિ
ઔર બેશક હમને લોગોંકે લિએ ઇસ કુરઆન મેં

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ
سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ۝
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝
وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ

મિન કુલ્લિ મ-સલ ط વ કાનલ
હર કિસ્મ કી મિસ્લે તરહ તરહ બયાન ફરમાઈ, ઔર
ઇન્સાનુ અક-સરા શયઇન જ-દલા ○
આદમી હર ચીઝ સે બઢકર ઝગડાલૂ હૈ.
વમા મ-નઅન નાસા અંય્ યુઅ-મિનૂ
ઔર આદમિયોં કો કિસ ચીઝ ને ઈસસે રોકા કે ઈમાન લાતે
ઇઝ્ જા-અહુમુલ હુદા વ યસ્તગ઼્ફિરૂ
જબ હિદાયત ઉનકે પાસ આઈ ઔર અપને રબ સે મુઆફી
રબ્બહુમ ઇલ્લૉ અન તઅ-તિ-યહુમ
માંગતે મગર યે કે ઉનપર
સુન્નતુલ અવ્વલીના અવ્ યઅ-તિ-યહુમુલ
અગલોં કા દસ્તૂર આએ યા ઉનપર
અ઼ઝ઼ાબુ કુબુલા ○ વમા નુરસિલુલ મુર્-સલીના ઇલ્લા મુબશ્શિરીના
કિસ્મ કિસ્મ કા અઝાબ આએ ઔર હમ રસૂલોંકો નહીં ભેજતે મગર ખુશી
વ મુન્ઝિરીન ج વ યુજાદિલુલ લઝીના ક-ફરૂ બિલ બાતિલિ
ડર સુનાને વાલે, ઔર જો કાફિર હૈં વો બાતિલ કે સાથ ઝગડતે હૈં
લિ-યુદહિદૂ બિહિલ હક્કા વત્ત-ખઝૂ આયાતી વમૉ ઉન્ઝિરૂ હુઝુવા ○
કે ઉસસે હક કો હટા દેં ઔર ઉન્હોંને મેરી આયતોં કી ઔર જો ડર ઉન્હેં સુનાએ ગએ થે ઉનકી હંસી બના લી.
વ મન અઝ઼-લમુ મિમ્મન ઝુક્કિરા બિ-આયાતિ રબ્બિહી
ઔર ઉસસે બઢકર ઝાલિમ કૌન જિસે ઉસકે રબ કી આયતેં યાદ દિલાઈ જાએં
ફ-અઅ-રદા અન્હા વ નસિયા મા કદ્-દમત યદાહ ط ઇન્ના જઅલ્ના
તો વો ઉનસે મુંહ ફેર લે ઔર ઉસકે હાથ જો આગે ભેજ ચુકે ઉસે ભૂલ જાએ, હમને
અલા કુલૂબિહિમ અકિન્નતન અંય્ યફ-કહૂહુ વ ફી આઝાનિહિમ
ઉનકે દિલોં પર ગિલાફ કર દિએ હૈં કે કુરઆન ન સમઝેં ઔર ઉનકે કાનોં મેં
વક્રા ط વ ઇન તદ-ઉહુમ ઇલલ હુદા ફ-લંય્ યહ-તદૂ ઇઝન અ-બદા ○
ગિરાની, ઔર અગર તુમ ઉન્હેં હિદાયત કી તરફ બુલાઓ તો જબ ભી હરગિઝ કભી રાહ ન પાએંગે.
વ રબ્બુકલ ગફૂરુ ઝુર રહ-મહ ط લવ્ યુઆખિઝુહુમ બિમા
ઔર તુમ્હારા રબ બખ્શનેવાલા મહેર વાલા હૈ, અગર વો ઉન્હેં ઉનકે કિએ પર પકડતા
ક-સબૂ લ-અજ્જલા લ-હુમુલ અઝાબ ط બલ લહુમ મવ્-ઇદુલ
તો જલ્દ ઉનપર અઝાબ ભેજતા બલ્કે ઉનકે લિએ એક વા'દે કા વક્ત હૈ

لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْىِٕلًا ۝٥٨ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى
اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَّوْعِدًا ۝٥٩ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ۝٦٠ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ
فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦١ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا
غَدَآءَنَا ۡ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ۝٦٢
قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّىْ نَسِيْتُ
الْحُوْتَ ۡ وَمَآ اَنْسٰىنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ
وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ۝٦٣ قَالَ ذٰلِكَ
مَا كُنَّا نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ۝٦٤
فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۝٦٥ قَالَ لَهٗ

લંય્ યજિદૂ મિન દૂનિહી મવ્ઇલા ○
જિસકે સામને કોઈ પનાહ ન પાએંગે.
વ તિલ્કલ કુરૉ અહ-લક્નાહુમ લમ્મા
ઔર યે બસ્તિયાં હમને તબાહ કર દીં જબ
ઝ઼-લમૂ વ જઅલ્ના લિ-મહલિકિહિમ
ઉન્હોંને ઝુલ્મ કિયા ઔર હમને ઉનકી બરબાદી કા
મવ્ઇદા ૬ વ ઇઝ઼ કાલા મૂસા લિ-ફતાહુ
એક વા'દા રખ્ખા થા. ઔર યાદ કરો જબ મૂસા ને અપને
લૉ અબ્રહુ હત્તૉ અબ્લુગા મજ્મઅલ
ખાદિમ સે કહા મૈં બાઝ ન રહૂંગા જબતક વહાં ન પહુંચૂં
બહ્રયનિ અવ્ અમ્દિય। હુકુબા ○
જહાં દો સમન્દર મિલે હૈં યા કરનોં ચલા જાઉં.
ફ-લમ્મા બ-લગા મજ્મઅ બયનિહિમા નસિયા હૂ-તહુમા
ફિર જબ વો દોનોં ઉન દરિયાઓં કે મિલને કી જગહ પહુંચે અપની મછલી ભૂલ ગએ
ફત્ત-ખ઼ઝ઼ા સબી-લહૂ ફિલ બહરિ સ-રબા ○ ફ-લમ્મા જા-વઝા કાલા
ઔર ઉસને સમન્દર મેં અપની રાહ લી સુરંગ બનાતી. ફિર જબ વહાંસે ગુઝર ગએ મૂસા ને
લિ-ફતાહુ આતિના ગદા-અના ؕ લ-કદ લકીના મિન સ-ફરિના હાઝ઼ા
ખાદિમ સે કહા હમારા સુબહ કા ખાના લાઓ બેશક હમેં અપને ઈસ સફર મેં
ન-સબા ○ કાલા અ-ર-અય્તા ઇઝ઼ અ-વય્નૉ ઇલસ્ સખ઼્રતિ
બળી મુશક્કત કા સામના હુવા. બોલા ભલા દેખિએ તો જબ હમને ઉસ ચટ્ટાન કે પાસ જગહ લી થી
ફ-ઇન્ની નસીતુલ હૂતા ؕ વમૉ અન્સાનીહુ ઇલ્લશ શય્તાનુ અન
તો બેશક મૈં મછલી કો ભૂલ ગયા, ઔર મુઝે શૈતાન હી ને ભુલા દિયા કે
અઝ઼્કુરહ ૯ વત્ત-ખ઼ઝ઼ા સબી-લહૂ ફિલ બહરિ ؗ અ-જબા ○ કાલા
મૈં ઉસકા મઝકૂર કરૂં, ઔર ઉસને તો સમન્દર મેં અપની રાહ લી અચમ્ભા હૈ. મૂસા ને કહા
ઝ઼ાલિકા મા કુન્ના નબ્ગિ ؗ ફર્તદ્-દા અલૉ આસારિહિમા ક-સસા ○
યહી તો હમ ચાહતે થે, તો પીછે પલટે અપને કદમોં કે નિશાન દેખતે.
ફ-વ-જદા અબ્દમ મિન ઇબાદિનૉ આતય્નાહુ રહ-મતમ મિન
તો હમારે બન્દોં મેંસે એક બન્દા પાયા જિસે હમને અપને પાસ સે રહમત દી
ઇન્દિના વ અલ્લમ્નાહુ મિલ લદુન્ના ઇલ્મા ○ કાલા લહૂ
ઔર ઉસે અપના ઈલ્મે લદુન્ની અતા કિયા. ઉससે મૂસા ને કહા

مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا
عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ۝ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ
بِهِ خُبْرًا ۝ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۝ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي
فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ
ذِكْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ
خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۝ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي
بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۝
فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۙ قَالَ أَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ۖ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۝

મૂસા હલ અત્તબિઉક અલા અન
ક્યા મૈં તુમ્હારે સાથ રહૂં ઈસ શર્ત પર કે

તુઅલ્લિ-મનિ મિમ્મા ઉલ્લિમ્તા રુશ્દા O
તુમ મુઝે સિખા દોગે નેક બાત જો તુમ્હેં તા'લીમ હુઈ.

કાલા ઇન્નકા લન તસ્તતીઅ
કહા આપ મેરે સાથ હરગિઝ ન ઠહેર સકેંગે.

મઇય સબ્રા O વ કય્ફ તસ્બિરુ
ઔર ઉસ બાત પર ક્યૂંકર સબ્ર કરેંગે

અલા મા લમ તુહિત બિહી ખુબ્રા O
જિસે આપકા ઈલ્મ મુહીત નહીં.

કાલા સ-તજિદુની ઇન શાઅલ્લાહુ
કહા અન્કરીબ અલ્લાહ ચાહે તો તુમ મુઝે

સાબિરંવ્ વલા અઅ્-સી લક અમ્રા O કાલા ફ-ઇનિત ત-બઅ્-તની
સાબિર પાઓગે ઔર મૈં તુમ્હારે કિસી હુકમ કે ખિલાફ ન કરૂંગા. કહા તો અગર આપ મેરે સાથ રેહતે હૈં

ફલા તસ્અલ્ની અન શય્ઇન હત્તા ઉહ્દિસ લક મિન્હુ ઝિક્રા ۝
તો મુઝસે કિસી બાતકો ન પૂછના જબતક મૈં ખુદ ઉસકા ઝિકર ન કરૂં.

ફન્તલકા وقفه **હત્તા ઇઝા રકિબા ફિસ સફી-નતિ ખ-ર-કહા** ۖ
અબ દોનોં ચલે યહાં તક કે જબ કશ્તી મેં સવાર હુએ ઉસ બન્દે ને ઉસે ચીર ડાલા,

કાલા અ-ખ-રક્તહા લિ-તુગ્રિક અહ-લહા ۚ **લ-કદ જિઅ્-ત**
મૂસા ને કહા ક્યા તુમને ઈસે ઈસલિએ ચીરા કે ઈસકે સવારોં કો ડુબા દો, બેશક યે તુમને

શય્અન ઇમ્રા O કાલા અ-લમ અકુલ ઇન્નક લન તસ્તતીઅ
બુરી બાત કી. કહા મૈં ન કેહતા થા કે આપ મેરે સાથ હરગિઝ ન ઠહેર સકેંગે.

મઇય સબ્રા O કાલા લા તુઆખિઝ્ની બિમા નસીતુ વલા
કહા મુઝસે મેરી ભૂલ પર ગિરિફ્ત ન કરો ઔર

તુરહિક્ની મિન અમ્રી ઉસ્રા O ફન્તલકા وقفه **હત્તા ઇઝા લકિયા**
મુઝપર મેરે કામ મેં મુશ્કિલ ન ડાલો. ફિર દોનોં ચલે યહાં તક કે જબ એક લળકા મિલા

ગુલામન ફ-ક-ત-લહૂ ۙ **કાલા અ-કતલ્ત નફ-સન ઝકિય્યતમ**
ઉસ બન્દે ને ઉસે કત્લ કર દિયા, મૂસા ને કહા ક્યા તુમને એક સુથરી જાન

બિ-ગય્રિ નફ્સ ۖ **લ-કદ જિઅ્-ત શય્અન નુક્રા O**
બે કિસી જાન કે બદલે કત્લ કર દી બેશક તુમને બહુત બુરી બાત કી